

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 20 maj 2019
Nr. ref.:AGJ 1363/19

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KO171/18

Parashtrues

Avokati i Popullit

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së neneve
2, 3 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 4 (paragrafi 1), 6, 7 (paragrafi
1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 11 (paragrafi 3), 18, 19 (paragrafët 5, 6, 7 dhe
8), 20 (paragrafi 5), 21, 22, 23, 24 dhe 25 (paragrafët 2 dhe 3)
të Ligjit nr. 06/L-048 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës
për Shërbimin Civil të Kosovës**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa u parashtrua nga Institucioni i Avokatit të Popullit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Ligji i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e dispozitave të caktuara të Ligjit nr. 06/L-048 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji i kontestuar), i cili hyri në fuqi më 25 gusht 2018, gjegjësisht neneve 2, 3 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 4 (paragrafi 1), 6, 7 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 11 (paragrafi 3) 18, 19 (nënparagrafët 5, 6, 7 dhe 8), 20 (paragrafi 5), 21, 22, 23, 24 dhe 25 (paragrafët 2 dhe 3).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së dispozitave të referuara më lart të Ligjit të kontestuar, për të cilat parashtruesi i kërkesës pretendon se nuk janë në pajtueshmëri me nenin 132 [Roli dhe Kompetencat e Avokatit të Popullit] dhe Kapitullin VI [Qeveria e Republikës së Kosovës], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).
4. Parashtruesi kërkoi nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) që të vendosë masë të përkohshme, përkatësisht të pezullojë zbatimin e neneve 2, 3 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 4 (paragrafi 1), 6, 7 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 11 (paragrafi 3) 18, 19 (nënparagrafët 5, 6, 7 dhe 8), 20 (paragrafi 5), 21, 22, 23, 24 dhe 25 (paragrafët 2 dhe 3) të Ligjit të kontestuar.

Baza juridike

5. Kërkesa është e bazuar në paragrafin 2, nënparagrafin 1, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] dhe në paragrafin 2, të nenit 116 [Efekti Juridik i Vendimeve] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës], 27 [Masat e Përkohshme], 29 [Saktësimi i kërkesës] dhe 30 [Afatet] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullat 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve], 56 [Kërkesa për masë të përkohshme] dhe 67 [Kërkesa në pajtim me nenin 113.2 (1) dhe (2) të Kushtetutës dhe neneve 29 dhe 30 të Ligjit] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 2 nëntor 2018, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 5 nëntor 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Radomir Laban gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Nexhmi Rexhepi.
8. Më 7 nëntor 2018, parashtruesi i kërkesës u njoftua për regjistrimin e kërkesës.
9. Po të njëjtën ditë, kërkesa iu komunikua Presidentit të Republikës së Kosovës, Kryetarit të Kuvendit të Republikës së Kosovës me udhëzimin që t'ua shpërndajë kërkesën të gjithë deputetëve të Kuvendit të Republikës së Kosovës (në tekstin e

mëtejme: Kuvendi), Kryeministrit të Republikës së Kosovës, Kryesuesit të Komisionit për Administratë Publike, Qeverisje Lokale dhe Media të Kuvendit të Republikës së Kosovës, Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Këshilli), me udhëzimin që t'i dorëzojnë Gjykatës komentet, nëse kanë, deri më 21 nëntor 2018.

10. Kërkesa iu komunikua edhe Sekretariatit të Kuvendit të Republikës së Kosovës, nga i cili u kërkuar që t'i dorëzojë Gjykatës të gjitha dokumentet relevante lidhur me kërkesën.
11. Më 9 nëntor 2018, kërkesa iu komunikua Auditorit të Përgjithshëm të Kosovës, Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, Bankës Qendrore të Kosovës dhe Komisionit të Pavarur për Media, me udhëzimin që t'i dorëzojnë Gjykatës komentet, nëse kanë, deri më 21 nëntor 2018.
12. Më 12 nëntor 2018, Sekretariati i Kuvendit i dorëzoi Gjykatës dokumentacionin përkitazi me procedurën e shqyrtimit dhe aprovimit të Ligjit të kontestuar në Kuvend, mes tjerash, si vijon: nismën legislative, përkatësisht Projektligjin për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës (në tekstin e mëtejme Projektligjin); mendimin e Qeverisë lidhur me Projektligjin; transkriptin e seancës për miratim në parim të projektligjit; transkriptin e seancës në të cilin u miratua Ligji i kontestuar; dhe Vendimin e Kuvendit për miratimin e Ligjit të kontestuar.
13. Më 20 nëntor 2018, Komisioni i Pavarur i Mediave dërgoi shkresën, përmes së cilës konfirmon se mbështet pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës.
14. Më 21 nëntor 2018, Këshilli dorëzoi komentet e tyre, përmes të cilave në tërësi kundërshtojnë pretendimet e parashtruesit të kërkesës, duke dorëzuar edhe dokumente shtesë.
15. Më 29 nëntor 2018, parashtruesi i kërkesës dorëzoi përgjigjen ndaj komenteve të Këshillit të 21 nëntorit 2018.
16. Më 28 mars 2019, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
17. Më 25 prill 2019, Gjykata votoi për pranueshmërinë e kërkesës dhe për të gjetur shkelje në lidhje me Ligjin e kontestuar.

Përmbledhja e fakteve

18. Më 22 dhjetor 2001 u nxor Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001/36 mbi Shërbimin Civil të Kosovës, e cila themeloi Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës, në kuadër të Ministrisë së Shërbimeve Publike.
19. Më 16 gusht 2010, Ligji nr. 03/L-192 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës u shpall në Gazetën Zyrtare.

20. Në janar 2018, Komisioni për Administratë Publike, Qeverisje Lokale dhe Media të Kuvendit të Republikës së Kosovës inicioi procedurën për miratimin e Ligjit të kontestuar.
21. Më 23 korrik 2018, Kuvendi i Kosovës miratoi Ligjin e kontestuar, me 58 (pesëdhjetë e tetë) vota për, 1 (një) votë kundër dhe 7 (shtatë) abstenime.
22. Më 8 gusht 2018, Ligji i kontestuar u shpall nga Presidenti i Republikës së Kosovës (Dekreti nr. DL - 028-2018).
23. Më 10 gusht 2018, Ligji i kontestuar u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës.
24. Me nenin 32 të Ligjit të kontestuar parashihet që *“Ky ligji hyn në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës”*.
25. Me nenin 31 të Ligjit të kontestuar parashihet që *“pas hyrjes në fuqi të këtij ligji, shfuqizohet Ligji nr. 03/L-192 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës”*.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

26. Parashtruesi i kërkesës konteston dispozitat e Ligjit të kontestuar, përkatësisht nenet 2, 3 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 4 (paragrafi 1), 6, 7 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 11 (paragrafi 3) 18, 19 (nënparagrafët 5, 6, 7 dhe 8), 20 (paragrafi 5), 21, 22, 23, 24 dhe 25 (paragrafët 2 dhe 3).
27. Parashtruesi i kërkesës, përkitazi me dispozitat e kontestuar të Ligjit të kontestuar, ngre pretendime në lidhje me: (i) *shkeljen e pavarësisë kushtetuese të Avokatit të Popullit*; (ii) *tejkallimin e fushëveprimit të ngushtë të Këshillit, të përcaktuar me Kapitullin VI (Qeveria e Republikës së Kosovës) të Kushtetutës; dhe (iii) imunitetet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi, lidhur me kryerjen e funksioneve të Këshillit*.

(i) Përkitazi me pretendimin për shkeljen e pavarësisë kushtetuese të Avokatit të Popullit

28. Parashtruesi i kërkesës, fillimisht, duke iu referuar nenit 2 [Fushëveprimi] të Ligjit të kontestuar, pretendon se *“funksionet dhe kompetencat që Ligji ia përcakton Këshillit në mbikëqyrjen e Institucionit të Avokatit të Popullit, mes institucioneve të tjera”*, pa paraparë përjashtim sa i përket këtij fushëveprimi në raport me institucionet e pavarura, cenojnë rëndë *“pavarësinë kushtetuese të këtij Institucioni”*. Sipas parashtruesit të kërkesës, *“...kjo pavarësi kushtetuese garantohet me nenin 132, par. 2 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, i cili përcakton se “Avokati i Popullit është i pavarur në ushtrimin e detyrës dhe nuk pranon udhëzime e ndërhyrje nga organet, institucionet ose autoritetet e tjera, të cilat ushtrojnë pushtetin në Republikën e Kosovës”*. Këtë pretendim, parashtruesi i kërkesës e mbështetë duke ju referuar edhe Aktgjykimin të Gjykatës Kushtetuese, në rastin KO73/16.

29. Parashtruesi i kërkesës përmbledh pretendimet e veta dhe dispozitat e kontestuara të Ligjit të ri për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës, si në vijim: *“Duke autorizuar udhëzime dhe ndërhyrje të drejtpërdrejtë në Institucionin e Avokatit të Popullit, Ligji ia jep Këshillit të drejtën që të:*

- *"shqyrtojë dhe marrë vendime për ankesat e nëpunësve civilë dhe kandidatëve për praninë në shërbimin civil (neni 6, par. 1, nënparagrafi 1);*
- *"mbikëqyrë procedurën e përzgjedhjes dhe vendosë nëse emërimet e nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, janë zhvilluar në pajtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil (neni 6, par. 1, nënparagrafi 2);*
- *"monitorojë institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë, lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil" (neni 6, par. 1, par. 3);*
- *"ketë qasje dhe të kontrollojë dosjet dhe çdo dokument lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil" (neni 7, par. 1, nënparagrafi 2);*
- *"intervistojë çdo nëpunës civil, i cili mund të ketë informata që kanë rëndësi të drejtpërdrejtë për ushtrimin e funksioneve të Këshillit" (neni 7, par. 1, nënparagrafi 3);*
- *"kërkojë dhe marrë nga institucionet çdo informacion të nevojshëm për kryerjen e detyrave të tij" (neni 7, par. 1, nënparagrafi 4);*
- *"vendosë ... shfuqizimin ose anulimin e aktit administrativ" (neni 18, par. 1, nënparagrafi 2);*
- *"vendosë ... ndryshimin e aktit administrativ" (neni 18, par. 1, nënparagrafi 3);*
- *"anulojë procedurën e përzgjedhjes, kur konstaton që është zhvilluar në kundërshtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil (neni 19, par. 5, nënparagrafi 2) dhe*
- *"për çdo vit të monitorojë institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë ... përmes monitorimit të rregullt që realizohet sipas planit vjetor të monitorimit, dhe përmes monitorimit të jashtëzakonshëm që realizohet në raste të veçanta që ndërliken me shkelje të rënda të legjislacionit për shërbimin civil (neni 20, par. 1 dhe 2).*

30. Parashtruesi i kërkesës duke ju referuar dispozitave të Ligjit të kontestuar, të cilat i referohen obligimit të zbatimit të rekomandimeve të Këshillit (neni 20, paragrafi 5), pasojave për personin përgjegjës të institucionit në rast se nuk zbatohet Vendimi i Këshillit (neni 21, paragrafë 1 dhe 3), si dhe obligimit për bashkëpunim me Këshillin (neni 25, paragrafi 2), thekson se *“këto dispozita e bëjnë të qartë se Avokati i Popullit nuk mund të trajtojë vendimet dhe veprimet e tjera të Këshillit thjesht si rekomandime ose sugjerime. Përkundrazi, Ligji pretendon ta detyrojë Avokatin e Popullit që t'u bindet këtyre vendimeve dhe veprimeve”.*

31. Më tej, parashtruesi i kërkesës, duke ju referuar dispozitave të Ligjit të kontestuar që kanë të bëjnë me raportimin e Këshillit në rast të moszbatimit të vendimit të tij dhe në rast të mosbashkëpunimit (neni 23, paragrafët 1 dhe 3), dhe pasojave financiare në rast të moszbatimit të vendimit të Këshillit (neni 24, paragrafi 1), pretendon se *“të gjitha këto dispozita të Ligjit për Këshillin, e kanë edhe qëllimin edhe efektin që ta detyrojë Avokatin e Popullit të pranojë*

udhëzime dhe ndërhyrje nga Këshilli. Në këtë mënyrë, Ligji paraqet një shkëlqje të drejtpërdrejtë të nenit 132, par. 2 të Kushtetutës, i cili e detyron Avokatin e Popullit pikërisht që të mos "pranojë udhëzime e ndërhyrje nga organet, institucionet ose autoritetet e tjera". Sipas parashtruesit të kërkesës: "[...] udhëzimet dhe ndërhyrjet që parashikohen me Ligjin për Këshillin, nuk janë të parëndësishme. Përkundrazi, këto udhëzime dhe ndërhyrje e prekin vetë thelbin e pavarësisë së Institucionit të Avokatit të Popullit, duke e cenuar rëndë pavarësinë organizative të këtij Institucioni".

32. Parashtruesi i kërkesës, më tej, thekson se "Ligji për Këshillin është kushtetutshmërisht i mangët për arsye se ai imponon mbi Avokatin e Popullit pikërisht [...] qasje "teknike dhe unifikuese", e cila i jep Këshillit të njëjtat kompetenca kundrejt të gjitha institucioneve, pa bërë "dallimin e domosdoshëm ndërmjet institucioneve të pavarura dhe organeve të tjera të shtetit". Madje, kjo qasje "teknike dhe unifikuese" dallon, për shembull, prej Ligjit nr. 03/L-149 për Shërbimin Civil, i cili parashikon shprehimisht se: "Gjatë zbatimit të këtij ligji, respektohet pavarësia kushtetuese e institucioneve të pavarura nga ekzekutivi" (po aty, neni 3, par. 7). Asnjë dispozitë e tillë, e cila mund të kishte theksuar se, gjatë zbatimit të Ligjit për Këshillin "respektohet pavarësia kushtetuese e institucioneve të pavarura nga Këshilli", nuk përfshihet askund në Ligj. Pa përfshirjen e këtij diferencimi, Ligji për Këshillin paraqet shkëlqje të pavarësisë kushtetuese, jo vetëm të Avokatit të Popullit, por të të gjitha institucioneve të pavarura".
33. Megjithatë, parashtruesi i kërkesës sqaron se "Këshilli prapëseprapë mund të luajë një rol këshillues për Avokatin e Popullit, lidhur me çështjet në fushëveprimin e Këshillit, si p.sh., zhvillimin e konkurseve për punësim. Mirëpo, në fund të fundit, duhet të jetë vetë Avokati i Popullit ai që vendosë nëse do të zbatojë sugjerimet e Këshillit apo jo. Me fjalë të tjera, në mënyrë që të jenë në përputhje me Kushtetutën, këto sugjerime duhet të mbeten thjesht sugjerime, jo udhëzime të obligueshme, e cila është mënyra se si paraqiten në Ligjin aktual. Ky dallim, ndërmjet sugjerimeve jo të obligueshme dhe udhëzimeve të obligueshme, është i rëndësishëm për vlerësimin e kushtetutshmërisë së dispozitave të ndryshme të Ligjit".

(ii) Përkitazi me pretendimin e parashtruesit se është tejkaluar fushëveprimi i ngushtë i Këshillit, i përcaktuar me Kapitullin VI (Qeveria e Republikës së Kosovës) të Kushtetutës

34. Parashtruesi i kërkesës pretendon se fushëveprimi i Ligjit të kontestuar, i përcaktuar në nenin 2, "[...] bie në kundërshtim të drejtpërdrejtë me fushëveprimin e tij të ngushtë që parashikohet me Kushtetutë".
35. Parashtruesi i kërkesës në mënyrë specifike thekson se: "Kushtetuta nuk e përkufizon shprehimisht termin "shërbimi civil", as nuk e përcakton se punonjësit e cilave institucione konsiderohen pjesë e këtij "shërbimit civil", Mirëpo, edhe në mungesë të një përkufizimi të tillë, fakti që neni 101 përfshihet brenda Kapitullit VI, tregon qartë se, në nivelin kushtetues, shërbimi civil konsiderohet pjesë e Qeverisë".

36. Parashtruesi i kërkesës vazhdon: “jo vetëm në këtë rast, por në të gjithë strukturën e Kushtetutës, klasifikimi i institucioneve sipas kapitullit ku paraqiten përbën një parim të rëndësishëm të interpretimit. Për shembull, Kushtetuta, në asnjë dispozitë të saj, nuk përcakton shprehimisht se Auditori i Përgjithshëm e ka statusin e institucionit të pavarur (shih Kushtetutën, nenet 136-138). Mirëpo, fakti që neni 136 ("Auditori i Përgjithshëm i Kosovës") përfshihet brenda Kapitullit XII ("Institucionet e Pavarura"), mjafton për të vërtetuar statusin e këtij institucioni si institucion i pavarur, edhe në mungesën e një përcaktimi të tillë eksplisit”.
37. Parashtruesi i kërkesës po ashtu pretendon se “për më tepër, duke marrë parasysh faktin e evidentuar më lart, që Kushtetuta e detyron Avokatin e Popullit që të mos pranojë "udhëzime e ndërhyrje nga organet, institucionet ose autoritetet e tjera", është e domosdoshme që Kushtetuta të mos interpretohet në atë mënyrë që t'i jepet Këshillit kompetenca për të mbikëqyrur Institucionin e Avokatit të Popullit. Në të kundërtën, do të kishte një kontradiktë të drejtpërdrejtë ndërmjet nenit 101 të Kushtetutës, i cili do t'i jepte Këshillit të drejtën për të udhëzuar dhe për të ndërhyrë në Institucionin e Avokatit të Popullit, dhe nenit 132, i cili e ndalon pikërisht një gjë të tillë. Në mënyrë që të shmanget kjo kontradiktë, është e domosdoshme që termi "shërbimi civil" të interpretohet në mënyrë të kufizuar, duke mos përfshirë stafin e Institucionit të Avokatit të Popullit”.
38. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës thekson se: “një parim i rëndësishëm i interpretimit është që termat kushtetues kanë një kuptim autonom që nuk varen prej akteve të tjera më të ulëta juridike”.
39. Parashtruesi i kërkesës përfundon duke ritheksuar se “[...] duke i dhënë Këshillit kompetencën për të mbikëqyrur institucionet jashtë Qeverisë, Ligji bie në kundërshtim të drejtpërdrejtë me Kapitullin VI të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, i cili qartazi e përcakton shërbimin civil si pjesë të Qeverisë”.

(iii) Përkitazi me pretendimin se Ligji i kontestuar “i jep kryetarit dhe anëtarëve të Këshillit imunitet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi, lidhur me kryerjen e funksioneve të Këshillit”

40. Në lidhje me këtë pretendim, parashtruesi i kërkesës thekson se “ky imunitet i gjerë nuk ka asnjë bazë në Kushtetutë. Kushtetuta shprehet shumë qartë dhe shumë hollësisht se cilët zyrtarë shtetërorë gëzojnë imunitet, dhe se sa i gjerë është ky imunitet në secilin rast. Në këtë drejtim, sipas Kushtetutës, vetëm deputetët e Kuvendit (neni 75), Presidenti (neni 89), anëtarët e Qeverisë (neni 98), gjyqtarët e gjykatave të rregullta (neni 107), gjyqtarët e Gjykatës Kushtetuese (neni 117) dhe Avokati i Popullit (neni 134) gëzojnë imunitet. Për dallim prej këtyre, Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës nuk i jepet asnjë lloj imuniteti në tekstin e Kushtetutës. Për këtë arsye, në bazë të praktikës së kësaj Gjykate, edhe nuk duhet të gëzojë asnjë lloj imuniteti”.
41. Në vijim, parashtruesi, duke ju referuar Aktgjykimit të Gjykatës në rastin nr. KO98/11 (parashtrues: Qeveria e Republikës së Kosovës, lidhur me imunitetin e deputetëve të Kuvendit të Republikës së Kosovës, Presidentit të Republikës së Kosovës, dhe anëtarëve të Qeverisë së Republikës së Kosovës, Aktgjykim i 20

shtatorit 2011)”, pohon se “Imuniteti nuk mund të jepet me akte të tjera juridike nëse nuk parashikohet nga vetë Kushtetuta. Kushtetuta është i vetmi akt juridik që përcakton se cilët zyrtarë gëzojnë imunitet dhe sa i gjerë është ky imunitet. Me fjalë të tjera, është Kushtetuta ajo që e ka fjalën e parë dhe të fundit për sa i përket çështjes së imunitetit të zyrtarëve shtetërorë”.

42. Rrjedhimisht, parashtruesi pohon se “neni 11, par. 3 i Ligjit për Këshillin, duke u dhënë kryetarit dhe anëtarëve të Këshillit imunitet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi, duhet të jetë pa vlerë juridike, pasi në Kushtetutë nuk ka imunitet të tillë”.

Kërkesa për masë të përkohshme

43. Parashtruesi kërkoi nga Gjykata vendosjen e masës së përkohshme, gjegjësisht pezullimin e zbatimit të dispozitave të Ligjit të kontestuar, “ose të paktën pezullimin e zbatimit të këtyre dispozitave në raport me Avokatin e Popullit”, deri në vendimin përfundimtar të kësaj Gjykate.
44. Parashtruesi pretendon se “argumentet e parashtruara në këtë kërkesë japin baza më shumë se prima facie për shfuqizimin e dispozitave të kontestuara”.
45. Parashtruesi po ashtu pretendon se “në mungesën e miratimit të masës së përkohshme, funksionimi i Institucionit të Avokatit të Popullit do të pengohet rëndë prej ndërhyrjeve të vazhdueshme të Këshillit në këtë institucion”.
46. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës sqaron se “deri tani, Këshilli ka anuluar rezultatet e katër konkurseve për punësim të shpallura nga Avokati i Popullit. Mungesa e stafit të mjaftueshëm për të trajtuar ankesat e qytetarëve që vijnë në dyert e Institucionit do të rezultojnë në pamundësinë e stafit ekzistues për t’u dhënë vëmendjen e duhur këtyre ankesave, duke përfshirë ankesat e natyrës urgjente. Sidomos në këto rastet urgjente, ndërhyrjet e vazhdueshme të Këshillit do të shkaktojnë dëme të pariparueshme për qytetarët e Republikës së Kosovës”. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës po ashtu konsideron se “në mënyrë që të shmangen këto dëme, [...] është e domosdoshme që kjo Gjykatë t’i pezullojë menjëherë dispozitat e kontestuara, në bazë të të cilave Këshilli po pengon punën efikase të Avokatit të Popullit dhe punonjësve të tij”.
47. Si përfundim, parashtruesi pretendon se “Institucioni i Avokatit të Popullit shpeshherë shërben si shpresa e fundit për viktimat e shkeljeve të të drejtave të njeriut që t’i adresojnë këto shkelje si dhe t’u japin zgjidhje. Pamundësia e funksionimit normal dhe ushtrimit të mandatit të Avokatit të Popullit, si institucion i vetëm kombëtar për të drejtat e njeriut pashmangshmërisht do të pamundësonte mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore të qytetarëve të Republikës së Kosovës”.
48. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës konsideron se “[...] miratimi i masës së përkohshme, me qëllim që të sigurohet plotësimi sa më i shpejtë i stafit të Institucionit, është qartazi me interes publik”.

Komentet e Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës

49. Këshilli dorëzoi komentet e tij në lidhje me kërkesën dhe kundërshtoi në tërësi pretendimet e parashtruesit të kërkesës.
50. Fillimisht, Këshilli sqaroi se *“funksionet dhe kompetencat e Këshillit që nga themelimi me Rregulloren e UNMIK-ut e deri tani nuk kanë ndryshuar dhe ato janë të përqendruar në shqyrtimin e ankesave të nëpunësve civil dhe aplikuesve për punësim në shërbimin civil të Kosovës, mbikëqyrjen e zbatimit të legjislacionit për shërbimin civil dhe vëzhgimin e zgjedhjes së nëpunësve civil të nivelit drejtues në institucionet e administratës publike të nivelit qendror dhe lokal”*. Në vijim, Këshilli arsyetoi se shumica e dispozitave të ligjit të mëparshëm janë të njëjta me ato të Ligjit të kontestuar.
51. Në komentet e tij, Këshilli ofroi komentet e tij në lidhje me kërkesën, duke sqaruar dhe arsyetuar qëndrimin e tij në lidhje me: (i) funksionet dhe kompetencat e Këshillit të përcaktuara me Ligjin e kontestuar; tejkalimin e mandatit të parashtruesit dhe kompetencave të Këshillit; (ii) fushëveprimin e Ligjit të kontestuar; (iii) çështjen e pavarësisë së institucioneve të pavarura; (iv) çështjen e imuniteteve; (v) përzgjedhjen, emërimin apo shkarkimin e nëpunësve civil; dhe (vi) sanksionet.

(i) Përkitazi me çështjen e funksioneve dhe kompetencave të Këshillit

52. Këshilli vlerëson se parashtruesi i kërkesës *“ka dalur jashtë mandatit të tij që të mbrojë të drejtat dhe liritë themelore nga veprimet dhe mosveprimet e paligjshme dhe të parregullta të autoriteteve publike sepse tendenca e tij [parashtruesit të kërkesës] për minimizimin e rolit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës, si institucion i pavarur kushtetues (shih nenin 101.2 të Kushtetutës) si dhe kërkesa e tij për heqjen e funksioneve të Këshillit të përcaktuar me ligj, do të ndikonin drejtpërdrejtë që autoritetet publike t’ju krijohet hapësirë që të abuzojnë dhe shkelin të drejtat nga marrëdhënia e punës së shërbyesve civil dhe kandidatëve për pranim në shërbimin civil”*. Andaj, sipas tyre, heqja e kompetencave të Këshillit, të parapara me Ligjin e kontestuar, ashtu si kërkon parashtruesi i kërkesës do të cenonte të drejtat e shërbyesve civil dhe kandidatëve për shërbim civil, ndërkohë që *“[...] asnjë autoritet publik, duke përfshirë institucionet e pavarura kushtetuese, nuk mund të cenojnë të drejtat dhe liritë themelore të njeriut”*.

(ii) Përkitazi me fushëveprimin e Ligjit të kontestuar

53. Përkitazi me fushëveprimin e Ligjit të kontestuar, Këshilli specifikon: *“Avokati i Popullit nuk e ka të qartë adresën sa i përket fushëveprimin të shërbimit civil të Republikës së Kosovës sepse ky fushëveprim nuk përcaktohet me Ligjin për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës por me Ligjin për Shërbimin Civil të Kosovës, prandaj Këshilli sipas nenit 101.2 të Kushtetutës i ushtron kompetencat në shërbimin civil, rrjedhimisht në kuadër të fushëveprimin që i ka dhënë shërbimit civil, Ligji përkatës për Shërbimin Civil.*

Prandaj, fushëveprimi i Ligjit për Këshillin varet drejtpërsëdrejti prej kufizimit të termit “nëpunës civil” në Ligjin nr. 03/L-149 për Shërbimin Civil të Republikës së Kosovës”.

54. Në vijim, Këshilli specifikon se “[...] në nenin 32, paragrafi 2 të Ligjit nr. 05/L-019 për Avokatin e Popullit, është përcaktuar që “ndaj të punësuarve tjerë të Institucionit të Avokatit të Popullit zbatohen dispozitat ligjore në fuqi për nëpunësit civil”.
55. Rrjedhimisht, Këshilli vlerëson se: “duke marrë parasysh edhe dispozitat e Ligjit për Avokatin e Popullit, konstatohet se Këshilli ka mandat të plotë që t’i ushtroj funksionet kushtetuese dhe ligjore, ndaj nëpunësve civil të punësuar në Institucionin e Avokatit të Popullit, duke respektuar pavarësinë kushtetuese në pajtim me nenin 3, paragrafi 7 të Ligjit nr. 03/L-149 për shërbimin Civil të Republikës së Kosovës, i cili përcakton se: “Gjatë zbatimit të këtij ligji, respektohet pavarësia kushtetuese e institucioneve të pavarura nga ekzekutivi”.
56. Në lidhje me këtë, Këshilli po ashtu i referohet Aktgjykimit të Gjykatës në rastin KI129/11, parashtrues Viktor Marku, përkatësisht paragrafit 42 të këtij Aktgjykimi, ku Gjykata, ndër të tjera, kishte arsyetuar “[...] të gjitha obligimet që dalin nga ky institucion [Këshilli] lidhur me çështjet që janë nën juridiksionin e këtij institucioni prodhojnë efekte juridike për institucionet e tjera përkatëse ku statusi i të punësuarve është i rregulluar me Ligjin për Shërbimin Civil [...] Vendimi i këtij institucioni paraqet vendim administrativ të formës së prerë[...].”
57. Sipas Këshillit, nëse “shërbimi civil duhet kuptuar vetëm si pjesë e Qeverisë”, atëherë, Avokati i Popullit si parashtrues i kësaj kërkesë, është dashur që të ngrit çështjen e përputhshmërisë së Ligjit për Shërbimin Civil me Kushtetutën sepse me këtë ligj përcaktohet fushëveprimi i shërbimit civil, i cili ka përcaktuar fushëveprimin e shërbimit civil edhe jashtë degës së ekzekutivit, respektivisht: “administratën e Kuvendit, Administratën e Presidencës, Zyrën e Kryeministrit dhe ministritë, agjencitë ekzekutive, agjencitë e pavarura dhe ato rregullatore dhe administratën komunale”.

(iii) Përkitazi me pavarësinë institucionale

58. Këshilli vlerëson se çështja e pavarësisë institucionale “ndërlidhet me funksionet kushtetuese dhe ligjore të Avokatit të Popullit, por nuk ndërlidhet me të drejtën kushtetuese dhe ligjore të Këshillit që të mbikëqyrë respektimin e legjislacionit të shërbimit civil lidhur me marrëdhënien e punës së nëpunësve civil të këtyre institucioneve”.
59. Këshilli gjithashtu i referohet Vendimit të tij nr. 144/2017, të 5 shtatorit 2017, me të cilin kishte konstatuar se “kërkesa për marrjen e autorizimit së shpalljes së konkurseve për nëpunësit civil të institucioneve të pavarura kushtetuese nga Ministria e Administratës Publike si dhe marrja e konfirmimit buxhetor nga Ministria e Financave, përbënë ndërhyrje në pavarësinë e institucioneve të pavarura kushtetuese [...]”.

60. Këshilli më tej specifikon se *“kriteret e konkursit i cakton vet institucioni i pavarur kushtetues, sepse caktimi i kriterëve të shkollimit dhe përvojës së punës për pozitat e nëpunësve civil të institucioneve të pavarura kushtetuese, përbën ndërhyrje në pavarësinë e tyre institucionale”*. Po ashtu, në lidhje me pagat e nëpunësve civil në institucionet e pavarura kushtetuese, Këshilli pohon se Kuvendi i Kosovës i kishte rekomanduar se *“parimi pagë e njëjtë për punë të njëjtë nuk duhet të vlejë edhe për institucionet e pavarura”*.

iv) Përkitazi me imunitetin funksional

61. Sa i përket imunitetit funksional, Këshilli theksoi se sipas Aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese në rastin KI33/16, parashtruese *Minire Zeka*, Aktgjykim i 4 gushtit 2017 (në tekstin e mëtejme: rasti KI33/16), është përcaktuar që *“[Këshilli] gëzon prerogativat e një gjykate [...]”*. Prandaj, sipas Këshillit, ata gëzojnë prerogativat e “gjykatës”, përkatësisht *“ato të gjyqtarëve të gjykatave të rregullta (neni 75 i Kushtetutës)”*. Për më tepër, Këshilli i referohet edhe Ligjit për Avokatin e Popullit, sipas të cilit edhe zëvendësit dhe personeli i Institucionit të Avokatit të Popullit gëzojnë të njëjtin imunitet.

(v) Përkitazi me përzgjedhjen, emërimin apo shkarkimin e nëpunësve civil

62. Në vijim, sa i përket pretendimit të Avokatit të Popullit për kompetencën e Këshillit për *“përzgjedhjen, emërimin apo shkarkimin e nëpunësve civil”*, Këshilli thekson se kompetenca e tyre kufizohet vetëm në vlerësimin nëse procedura e përzgjedhjes dhe e emërimit të tyre është bërë në pajtim me legjislacionin në fuqi.
63. Këshilli, më tej sqaron se *“ndërprerja e marrëdhënies së punës bëhet nga Komisioni Disiplinor i organit të punësimit dhe Këshilli nuk ka kompetencë që të shkarkoj nëpunësin civil nga shërbimi civil, as në institucionet e pavarura kushtetuese dhe as në ndonjë institucion tjetër të administratës publike që ka të punësuar nëpunës civil”*.
64. Këshilli specifikon se nëse do të shfuqizoheshin dispozitat kontestuese të Ligjit të kontestuar, ashtu siç ka kërkuar parashtruesi i kërkesës atëherë ligji do të bëhej jofunksional, rrjedhimisht edhe Këshilli.
65. Këshilli, në fund thekson se *“kërkesa e Avokatit të Popullit që të hiqet fuqi ekzekutive e vendimeve të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil, do të ndikonte drejtpërdrejtë në mbrojtjen e marrëdhënies së punës së nëpunësve civil e cila ndërlidhet me të drejtën e punës dhe ushtrimit të profesionit të përcaktuar me nenin 49 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”*.

(vi) Përkitazi me çështjen e sanksioneve

66. Në fund, sa i përket çështjes së sanksioneve, Këshilli thekson se sanksionet janë caktuar me qëllim që të ndikojnë në zbatimin e vendimeve të Këshillit, dhe, sipas tyre, nëse hiqen sanksionet do të mbrohet vetëm *“zyrtari i papërgjegjshëm”* që nuk ka zbatuar ligjin dhe rrjedhimisht ka shkelur liritë dhe të drejtat themelore

të nëpunësve civil dhe qytetarëve të Republikës së Kosovës që aplikojnë për pranim në shërbimin civil.

Përgjigjja e parashtruesit të kërkesës ndaj komenteve të Këshillit

67. Fillimisht, parashtruesi i kërkesës sqaroi se nuk e ka kontestuar kompetencën e Këshillit lidhur me shërbyesit civil, të punësuar në autoritetet publike, por se njëjtë sikur në rastin KO73/16 ka ngritur çështjen e kompetencës së Këshillit në institucionet e pavarura, njëjtë sikur që ka vepruar edhe në rastin KO73/16.
68. Parashtruesi i kërkesës, më tej, thekson se *“çështja e ngritur në rastin konkret paraqet çështje kushtetuese në kuptimin e pavarësisë së Avokatit të Popullit e cila ka ndikim të drejtpërdrejtë në të drejtat dhe liritë themelore [...] për shkak se Avokati i Popullit nuk mund të ushtrojë mandatin e tij/saj në rast se cenohet pavarësia e tij/saj”*.
69. Në lidhje me komentet e Këshillit për imunitetin e parashtruesit të kërkesës, ai theksoi se imuniteti i Avokatit të Popullit e ka *“bazën në Kushtetutë, imunitet ky i cili pastaj shtrihet edhe te zëvendësit e tij dhe stafi, për shkak se secili veprim të cilin e ndërmarrin zëvendësit e Avokatit të Popullit dhe stafi, në kuadër të detyrave dhe përgjegjësiive të tyre, merret në emër të Avokatit të Popullit. Shtrirja e imunitetit për zëvendësit e Avokatit të Popullit dhe stafin është arsyetuar dhe është rekomanduar edhe nga Komisioni i Venedikut”*.
70. Në lidhje me çështjen e imuniteteve, parashtruesi i kërkesës specifikon se meqenëse sipas Këshillit *“Këshilli ”gëzon prerogativat e një gjykate” [...], konsiderojmë, se [Këshilli] bën një interpretim të shtrembër dhe të pjesshëm. Kur bëhet fjalë për nenin 6 të KEDNJ-së, duhet të theksohet se ai është i aplikueshëm edhe në procedurat administrative. Gjykata Kushtetuese në po të njëjtin Aktgjykim (KI33/16), përcakton se një vendim i Këshillit prodhon efekte juridike për palët dhe, për këtë arsye, një vendim i tillë është përfundimtar administrativ (theks i shtuar) dhe i përmbarueshëm, duke lënë kështu të kuptohet se Këshilli është një organ administrativ, por që për nga aspekti i vendosjes së çështjeve, brenda kompetencave të tij, në bazë të rregullave të së drejtës gëzon prerogativat e një gjykate. Por kjo nuk do të thotë se Këshilli detyrimisht duhet të gëzojë imunitet. Madje, Këshilli mund të mos jetë i vetmi organ administrativ që në kuadër të kompetencave të përcaktuara ligjore mund të ketë prerogativat e një gjykate”*.
71. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës përfundon se *“[...] një interpretim i tillë nga ana e Këshillit nuk është i qëndrueshëm për nga aspekti kushtetues, sepse vetë Kushtetuta përcakton se në Republikën e Kosovës pushtetet janë të ndara, e në këtë kuptim Këshilli, si organ administrativ, nuk mund të jetë pjesë e gjyqësorit dhe nuk mund të gëzojë imunitetin e gjyqtarëve”*.
72. Në lidhje me shpalljen e konkurseve për nëpunësit civil, për të cilën procedurë Këshilli kishte theksuar se institucionet e pavarura nuk kanë nevojë të marrin aprovim nga Ministria e Administratës Publike dhe ajo e Financave, parashtruesi i kërkesës vlerëson se komentet e Këshillit janë kundërthënëse sepse nuk pasqyrojnë vendimet e Këshillit për anulimin e procedurave të rekrutimit tek Institucioni i Avokatit të Popullit. Lidhur me këtë, parashtruesi i

kërkesës citon një vendim të Këshillit të nxjerrë më 28 nëntor 2018, ku Këshilli arsyetoi se “*nuk është marrë aprovimi për autorizim të shpalljes publike nga Ministria e Administratës Publike [...]*”.

73. Sa i përket shembullit të Këshillit përkitazi me mbikëqyrjen nga ana e Zyrës Kombëtare të Auditimit (në tekstin e mëtejshëm: ZKA) tek institucionet e pavarura, parashtruesi potencion dy dallime ndërmjet Këshillit dhe ZKA-së. Dallimi i parë konsiston në atë që ZKA-ja jep rekomandime ndërsa Këshilli udhëzime. Ndërsa, dallimi i dytë sipas parashtruesit të kërkesës është se Auditori i Përgjithshëm për dallim nga Këshilli është institucion i pavarur sipas kapitullit XII të Kushtetutës.
74. Në fund, parashtruesi i kërkesës vlerëson se “*Ligji i kontestuar nuk përmban dispozita të cilat bartin frymën kushtetuese të pavarësisë së Avokatit të Popullit dhe se deri në çfarë shkalle shtrihen kompetencat e Këshillit karshi institucioneve të pavarura, prandaj konsiderojmë se dispozitat e kontestuara të Ligjit janë në kundërshtim me Kushtetutën*”.

Komentet e dorëzuara nga Komisioni i Pavarur i Mediave

75. Komisioni i Pavarur i Mediave dorëzoi një shkresë, përmes të cilës konfirmoi se mbështet pretendimet e ngritura nga Avokati i Popullit për sa i përket respektimit të pavarësisë së institucioneve të pavarura dhe njëkohësisht kërkon nga Gjykata Kushtetuese që, në bazë të mandatit kushtetues dhe ligjor që ka, të rikonfirmojë pavarësinë kushtetuese dhe rëndësinë e Institucioneve të Pavarura, të përcaktuara në Kapitullin XII të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.

Dispozitat përkatëse të Ligjit të kontestuar:

“Neni 2 Fushëveprimi

Fushëveprimi i këtij ligji përfshinë Këshillin dhe të gjitha institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë.

Neni 3 Përkufizimet

1. Shprehjet e përdorura në këtë ligj kanë këtë kuptim:

- 1.1. Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës – nënkupton institucionin e pavarur kushtetues që siguron respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil*
 - 1.2. Nëpunës civil - nënkupton nëpunësin civil sipas përkufizimit në Ligjin për Shërbimin Civil;*
 - 1.3. Nëpunës civil i nivelit të lartë drejtues - nënkupton nëpunësin civil të nivelit të lartë drejtues sipas përkufizimit në Ligjin për Shërbimin Civil;*
 - 1.4. Nëpunës civil i nivelit drejtues - nënkupton nëpunësin civil të nivelit drejtues sipas përkufizimit në Ligjin për Shërbimin Civil;*
- [...]*

Neni 4

Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës

1. Këshilli është institucion i pavarur kushtetues që siguron respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil.

[...]

Neni 6

Funksionet e Këshillit

1. Për mbikëqyrjen e zbatimit të rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil, Këshilli ka këto funksione themelore:

1.1. shqyrton dhe merr vendime për ankesat e nëpunësve civilë dhe kandidatëve për pranim në shërbimin civil;

1.2. mbikëqyrë procedurën e përzgjedhjes dhe vendos nëse emërimet e nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, janë zhvilluar në pajtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil;

1.3. monitoron institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë, lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil.

Neni 7

Kompetencat e Këshillit

1. Me qëllim të ushtrimit të funksioneve, Këshilli ka të drejtë të:

[...]

1.2. ketë qasje dhe të kontrollojë dosjet dhe çdo dokument lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil;

1.3. intervistojë çdo nëpunës civil, i cili mund të ketë informata që kanë rëndësi të drejtpërdrejtë për ushtrimin e funksioneve të Këshillit;

1.4. kërkon dhe merr nga institucionet çdo informacion të nevojshëm për kryerjen e detyrave të tij;

[...]

Neni 11

Mandati i anëtarëve të Këshillit

[...]

3. Kryetari dhe anëtarët e Këshillit lidhur me vendimmarrjen në kuadër të funksioneve kushtetuese dhe ligjore të Këshillit, gëzojnë imunitet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi.

[...]

*Neni 18
Mënyrat e vendosjes për ankesat*

- 1. Kolegji i Këshillit që shqyrton ankesat, vendos në këtë mënyrë:
 - 1.1. lënien në fuqi të aktit administrativ dhe refuzimin e ankesës;*
 - 1.2. shfuqizimin ose anulimin e aktit administrativ dhe aprovimin e ankesës;*
 - 1.3. ndryshimin e aktit administrativ duke aprovuar pjesërisht ankesën;*
 - 1.4. detyrimin e organit administrativ kompetent për të nxjerrë aktin administrativ kur pa të drejtë është refuzuar nxjerrja e tij;*
 - 1.5. përfundimin e procedimit administrativ;*
 - 1.6. kthimin në rishqyrtim;*
 - 1.7. hedhjen poshtë të ankesës;*
 - 1.8. shpalljen jokompetent;*
 - 1.9. pezullimin e procedurës.**
- 2. Kolegjet e Këshillit që shqyrtojnë ankesat, bazuar në paragrafin 1 nënparagrafin 1.3 të këtij neni, kanë të drejtë të ndryshojnë masën disiplinore në rastet kur vërtetohet se nëpunësi civil e ka kryer shkeljen, mirëpo organi i punësimit nuk i ka shqiptuar masën disiplinore në proporcion me shkeljen e kryer.*

*Neni 19
Procedura e mbikëqyrjes së përzgjedhjes së nëpunësve civil
të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues*

[...]

- 5. Këshilli pas shqyrtimit të raportit, nxjerr vendim dhe vendos që:
 - 5.1. të aprovojë procedurën e përzgjedhjes, kur konstaton që është zhvilluar në pajtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil;*
 - 5.2. të anulojë procedurën e përzgjedhjes, kur konstaton që është zhvilluar në kundërshtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil.**
- 6. Këshilli është i obliguar që të nxjerr vendim për procedurën e përzgjedhjes së nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e pranimit të dosjes complete nga organi i punësimit.*
- 7. Nëse zhvillimi i procedurës për përzgjedhjen e nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, bëhet pa njoftim të Këshillit për pjesëmarrje në mbikëqyrje, procedura konsiderohet e pavlefshme dhe Këshilli sipas detyrës zyrtare nxjerr vendim për anulimin e procedurës.*
- 8. Vendimi i Këshillit për procedurën e përzgjedhjes së nëpunësve civil të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, është vendim përfundimtar në procedurë administrative dhe kundër këtij vendimi palët në procedurë kanë të drejtë të iniciojnë konflikt administrativ, në pajtim me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ.*

Neni 20

Monitorimi i institucioneve të administratës publike lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil

[...]

5. Institucioni përkatës i administratës publike është i obliguar për zbatimin e rekomandimeve të Këshillit, brenda afatit të përcaktuar me vendimin e Këshillit.

Neni 21

Vendimi i Këshillit

- 1. Vendimi i Këshillit është vendim administrativ i formës së prerë dhe zbatohet nga zyrtari i nivelit të lartë drejtues ose personi përgjegjës i institucionit që e ka marrë vendimin e parë ndaj palës.*
- 2. Zbatimi i vendimit duhet të bëhet brenda afatit prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e pranimit të vendimit të Këshillit.*
- 3. Moszbatimi i vendimit të Këshillit nga personi përgjegjës i institucionit, paraqet shkelje të rëndë të detyrave të punës.*

Neni 22

Inicimi i konfliktit administrativ

- 1. Kundër vendimit të Këshillit, pala e pakënaqur e cila pretendon se vendimi i Këshillit nuk është i ligjshëm mund të iniciojë konflikt administrativ në gjykatën kompetente, brenda afatit të përcaktuar me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ.*
- 2. Inicimi i konfliktit administrativ nuk e ndalon ekzekutimin e vendimit të Këshillit.*

Neni 23

Procedura në rast të moszbatimit të vendimit të Këshillit

- 1. Nëse personi përgjegjës i institucionit nuk e zbaton vendimin e Këshillit brenda afatit të paraparë me nenin 21 të këtij ligji, Kryetari i Këshillit në afat prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita kur ka kaluar afati për zbatim, në të gjitha rastet duhet të njoftojë me shkrim Kryetarin e Kuvendit, Komisionin përkatës për administratë publike dhe eprorin e drejtpërdrejtë të personit përgjegjës për zbatim.*
- 2. Në rastet kur personi përgjegjës për zbatim të vendimit të Këshillit është në kuadër të degës së ekzekutivit, për moszbatim të vendimit duhet të njoftohet me shkrim edhe Kryeministri i Republikës së Kosovës.*
- 3. Në rastet kur personi përgjegjës për zbatim të vendimit të Këshillit është Kryetari i Komunës, për moszbatim të vendimit duhet të njoftohet me shkrim Ministri përkatës i pushtetit lokal dhe Kryeministri i Republikës së Kosovës.*
- 4. Njoftimi nga paragrafi 1 dhe 2 i këtij neni konsiderohet kërkesë për fillimin e procedurës disiplinore kundër personit përgjegjës për zbatim, e cila procedurë zhvillohet në pajtim me dispozitat e parapara me legjislacionin në fuqi.*

5. Kryeministri ose eprori përgjegjës është i obliguar për fillimin e procedurës disiplinore ndaj personit përgjegjës për zbatim, brenda afatit prej 30 (tridhjetë) ditësh nga dita e pranimit të njoftimit nga Kryetari i Këshillit.

6. Në rast se nuk ndërmerren veprimet sipas paragrafit 5 të këtij neni, Kryetari i Këshillit e njofton me shkrim Kryetarin e Kuvendit dhe Komisionin përkatës për administratë publike. Kryetari i Kuvendit, kërkon me shkrim nga Kryeministri apo eprori përgjegjës i institucionit, që të ndërmerren të gjitha veprimet për zbatimin e menjëhershëm të vendimit të Këshillit dhe marrjen e masave ndaj personit përgjegjës në pajtim me dispozitat e parapara me legjislacionin në fuqi.

7. Brenda afatit prej 30 (tridhjetë) ditësh nga dita e kalimit të afatit për zbatim të vendimit të Këshillit, pala mund të fillojë procedurën e përmbarimit të vendimit të Këshillit në gjykatën kompetente, në pajtim me dispozitat e ligjit për procedurën përmbarimore.

Neni 24

Sanksionet administrative për moszbatimin e vendimit të Këshillit

1. Në rast të moszbatimit të vendimit të Këshillit sipas nenit 21 të këtij ligji, Kryetari i Këshillit nxjerr vendim për ndalimin e 50 % të pagës mujore për personin përgjegjës, deri në zbatimin e vendimit të Këshillit.

2. Vendimi sipas paragrafit 1 të këtij neni, i dërgohet për zbatim zyrtarit kryesor administrativ të Ministrisë përkatëse për menaxhimin e listës së pagave, i cili është i obliguar që në afat prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e pranimit të vendimit të zbatojë vendimin dhe të njoftojë me shkrim Këshillin për zbatimin e vendimit.

3. Kundër vendimit për ndalimin e 50 % të pagës mujore, pala e pakënaqur ka të drejtë të inicimit të konfliktit administrativ në gjykatën kompetente për çështje administrative, në pajtim me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ.

4. Inicimi i konfliktit administrativ nuk e ndalon ekzekutimin e vendimit të Këshillit.

5. Në rast të moszbatimit të vendimit të Kryetarit të Këshillit për ndalimin e 50% të pagës mujore, Këshilli brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e kalimit të afatit për zbatim mund të fillojë procedurën e përmbarimit të vendimit në gjykatën kompetente, në pajtim me dispozitat e ligjit për procedurën përmbarimore.

Neni 25

Bashkëpunimi me institucionet e administratës publike

[...]

2. Institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë, si dhe çdo funksionar publik ose nëpunës civilë, që ka kompetenca në administrimin e shërbimit civil, apo ka informacion në këtë fushë, janë të obliguar të bashkëpunojnë me Këshillin.

3. Në rastet kur organi i punësimit apo personi përgjegjës nuk bashkëpunon, Këshilli i raporton për këtë mosbashkëpunim Kuvendit, i cili njoftimin ia përcjell Kryeministrit ose eprorit të drejtpërdrejtë të personit përgjegjës”.

Pranueshmëria e kërkesës

76. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i përmbush kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të parapara më tej me Ligj dhe të specifikuar me Rregullore të punës.
77. Fillimisht, Gjykata i referohet paragrafit 1, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton se *“Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar”*.
78. Përveç kësaj, Gjykata i referohet paragrafit 2, nënparagrafi 1 të nenit 113 të Kushtetutës, i cili përcakton se:

“2. Kuvendi i Kosovës, Presidenti i Republikës së Kosovës, Qeveria dhe Avokati i Popullit janë të autorizuar të ngrenë rastet në vijim:

(1) çështjen e përputhshmërisë së ligjeve, të dekreteve të Presidentit e të Kryeministrit dhe të rregulloreve të Qeverisë, me Kushtetutën”.

79. Gjykata, gjithashtu, i referohet paragrafit 4, të nenit 135 [Raportimi i Avokatit të Popullit], i cili parasheh që: *“Avokati i Popullit ka të drejtë të referojë çështje në Gjykatën Kushtetuese, në pajtim me dispozitat e kësaj Kushtetute”*.
80. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar që ngre çështjen e përputhshmërisë së Ligjit të kontestuar në Gjykatë, në bazë të nenit 113, paragrafi 2, të Kushtetutës.
81. Gjykata, gjithashtu, merr parasysh nenin 30 [Afatet] të Ligjit dhe rregullin 67, paragrafi 4 të Rregullores së punës që përcaktojnë se kërkesa duhet të parashtrohet brenda afatit prej 6 (gjashtë) muajve pas hyrjes në fuqi të aktit të kontestuar.
82. Gjykata vëren se Ligji i kontestuar ka hyrë në fuqi më 25 gusht 2018, ndërsa parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatë, më 2 nëntor 2018.
83. Për më tepër, Gjykata merr parasysh nenin 29 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili përcakton që:

“1. Kërkesat e ngritura në pajtim me nenin 113, paragrafi 2 të Kushtetutës do të parashtrohen nga një e katërta (1/4) e deputetëve të Kuvendit të Republikës së Kosovës, nga Presidenti i Republikës së Kosovës, Qeveria ose nga ana e Avokatit të Popullit.

2. Kërkesa e ngritur kundër aktit të kontestuar sipas nenit 113, paragrafi 2 të Kushtetutës duhet të specifikojë, inter alia, nëse i tërë akti i kontestuar apo pjesë të veçanta të këtij akti konsiderohen të jenë në kundërshtim me Kushtetutën.

3. Kërkesa do të specifikojë kundërshtimet e ngritura kundër kushtetutshmërisë së aktit të kontestuar”.

84. Gjykata, po ashtu, i referohet rregullit 67 të Rregullores, i cili specifikon:

Rregulli 67

Kërkesa në pajtim me nenin 113.2 (1) dhe (2) të Kushtetutës dhe neneve 29 dhe 30 të Ligjit

“(1) Kërkesa e parashtruar sipas këtij rregulli duhet të përmbushë kriteret e përcaktuara me nenin 113.2 (1) dhe (2) të Kushtetutës dhe me nenet 29 dhe 30 të Ligjit.

(2) Kur një kërkesë parashtrohet në pajtim me nenin 113.2 të Kushtetutës, pala e autorizuar duhet të tregojë, inter alia, nëse përmbajtja e plotë e aktit të kontestuar ose pjesë të caktuara dhe cilat pjesë të aktit të përmendur konsiderohen të jenë në papajtueshmëri me Kushtetutën.

(3) Kërkesa specifikon kundërshtimet e ngritura kundër kushtetutshmërisë së aktit të kontestuar.

(4) Kërkesa sipas këtij rregulli duhet të dorëzohet brenda një periudhe prej gjashtë (6) muajsh nga dita e hyrjes në fuqi të aktit të kontestuar”.

85. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka specifikuar dispozitat përkatëse kushtetuese që pretendon se janë shkelur, gjithashtu ka specifikuar dispozitat e Ligjit të kontestuar që konsiderohen të papajtueshme me Kushtetutën dhe ka paraqitur prova që mbështesin pretendimet e tij.
86. Në përfundim, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, ka identifikuar dispozitat e kontestuara të Ligjit të kontestuar, ka specifikuar pretendimet e tij kushtetuese, ka paraqitur dëshmi mbështetëse dhe ka parashtruar kërkesën brenda afatit të caktuar.
87. Rrjedhimisht, Gjykata deklaron që kërkesa është e pranueshme për shqyrtim të meritave të saj.

Vlerësimi i meritave të kërkesës

88. Gjykata rikujton edhe një herë se parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e dispozitave të caktuara të Ligjit të kontestuar, përkatësisht neneve 2, 3 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 4 (paragrafi 1), 6, 7 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 11 (paragrafi 3) 18, 19 (paragrafët 5, 6, 7 dhe 8), 20 (paragrafi 5), 21, 22, 23, 24 dhe 25 (paragrafët 2 dhe 3), duke pretenduar se nuk janë në pajtueshmëri me nenin 132 [Roli dhe Kompetencat e Avokatit të Popullit] dhe Kapitullin VI [Qeveria e Republikës së Kosovës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).
89. Në lidhje me këtë, ai pretendon se dispozitat e kontestuara:
- (i) *E “vesh[in] Këshillin me kompetencën për të mbikëqyrur jo vetëm institucionet e Qeverisë por edhe institucionet tjera, duke e tejkaluar fushëveprimin e ngushtë të Këshillit, të përcaktuar me Kapitullin VI (Qeveria e Republikës së Kosovës) të Kushtetutës”;*

- (ii) E “vesh[*in*] Këshillin me kompetencat për të dhënë udhëzime dhe për të ndërhyrë ne Institucionin e Avokatit të Popullit, duke paraqitur shkelje të pavarësisë kushtetuese të Avokatit të Popullit”; dhe
- (iii) Dispozitat e Ligjit të kontestuar imunitetet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi, lidhur me kryerjen e funksioneve të Këshillit.

(i) Përkitazi me pretendimin për tejkalimin e fushëveprimit të ngushtë të Këshillit, të përcaktuar me Kapitullin VI (Qeveria e Republikës së Kosovës) të Kushtetutës

- 90. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se Kushtetuta nuk e përkufizon shprehimisht termin “Shërbimi Civil”, dhe as nuk e përcakton se punonjësit e cilave institucione konsiderohen pjesë e këtij shërbimi civil. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon se fakti që neni 101 përfshihet brenda kapitullit VI [Qeveria e Republikës së Kosovës], tregon qartë se në nivelin kushtetues shërbim civil konsiderohen vetë nëpunësit e Qeverisë.
- 91. Rrjedhimisht, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se fushëveprimi i Ligjit të kontestuar, i përcaktuar me nenin 2 të Ligjit në fjalë, shkel nenin 101 [Shërbimi Civil] të Kushtetutës.
- 92. Përkitazi me këtë, Gjykata i referohet sërish nenit 2 të Ligjit të kontestuar, i cili përcakton:

“Fushëveprimi i këtij ligji përfshinë Këshillin dhe të gjitha institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë”.
- 93. Gjykata gjithashtu iu referohet dispozitave të nenit 101 [Shërbimi Civil], të Kushtetutës, që përcaktojnë:

“1. Përbërja e shërbimit civil do të pasqyrojë shumëllojshmërinë e popullit të Kosovës, duke marrë në konsideratë parimet e barazisë gjinore, të njohura ndërkombëtarisht.

2. Një Këshill i Pavarur Mbikëqyrës për shërbimin civil siguron respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil dhe i cili pasqyron diversitetin e popullit të Republikës së Kosovës”.
- 94. Para së gjithash, Gjykata dëshiron të qartësojë se interpretimi i normave kushtetuese nuk duhet kuptuar si krijim i një norme të re, por si lexim dhe interpretim i drejtë i normave ekzistuese, kur ato krijojnë paqartësi në kuptimin e përmbajtjes dhe qëllimit të tyre.
- 95. Gjykata rikujton se neni 101 [Shërbimi Civil] i Kushtetutës, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se neni 2 i Ligjit të kontestuar bie ndesh, përmendet në fund të kapitullit VI të Kushtetutës.
- 96. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se kapitulli VI, rregullon çështjet vijuese: 1) përbërjen, kompetencat, zgjedhjen, përgjegjësitë, imunitetin e anëtarëve të Qeverisë, procedurat, dhe mocionin e votëbesimit të Qeverisë, 2) kompetencat e

Kryeministrit, 3) themelimin, numrin e ministrive dhe përfaqësimit e komuniteteve brenda tyre. Në fund të këtij kapitulli ligjvënësi, me dispozitat e nenit 101 të Kushtetutës, përmend shprehjen “Shërbimi civil”. Ky nen i Kushtetutës, në paragrafin 1 përcakton: 1) përbërjen (shumëllojshmërinë) e shërbimit civil në nivel të Republikës e Kosovës, dhe 2) themelimin e një institucioni të pavarur, që e mbikëqyrë respektimin e normave dhe të parimeve të shërbimit civil. Këto dy dispozitat sipas kuptimit të nenit 101 të Kushtetutës janë në ndërvarësi zinxhirore mes tyre, megjithatë jo edhe në ndërvarësi zinxhirore me nenet e tjera të kapitullit VI të Kushtetutës.

97. Duke e lexuar këtë nen në kontekst, respektivisht për nga përmbajtja dhe qëllimi, arrijmë në konkluzion se kemi të bëjmë me një normë kushtetuese e cila kërkon që materia (shërbimi civil) më specifikisht të rregullohet me akte të posaçme.
98. Në këtë kuptim, e drejta për të nxjerrë një ligj të posaçëm për rregullimin e shërbimit civil në Republikën e Kosovës, buron nga paragrafi 1, i nenit 101 të Kushtetutës, ndërsa e drejta për të nxjerrë një ligj të posaçëm për Këshillin, buron nga paragrafi 2, i nenit 101 të Kushtetutës.
99. Nga si më sipër, paragrafi 2 i nenit 101, ndërlidhet ngushtë dhe është derivat i paragrafit 1, i cili në mënyrë specifike kërkon që zbatimi i normave juridike që rregullojnë shërbimin civil do të mbikëqyret nga një “këshill i pavarur mbikëqyrës”. Andaj, në ndërlidhje me këtë , Gjykata vëren se fushëveprimi i Këshillit, është i kufizuar dhe i lidhur ngushtë me ligjin bazik, respektivisht me ligjin e posaçëm që rregullon shërbimin civil.
100. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet dispozitave relevante të Ligjit për Shërbimin Civil, që përcaktojnë si në vijim:

Neni 1 Qëllimi dhe fushëveprimi

“1. Ky ligj rregullon statusin e nëpunësve civilë, si dhe marrëdhënien e tyre të punës në institucionet e administratës qendrore dhe komunale.

2. Për qëllim të këtij ligji, institucionet e administratës qendrore dhe komunale, që hyjnë në fushën e veprimit të këtij ligji përfshijnë: administratën e Kuvendit, administratën e Presidencës, Zyrën e Kryeministrit dhe ministritë, agjencitë ekzekutive, agjencitë e pavarura dhe ato rregullatore dhe administratën komunale.

[...]

4. Institucionet e administratës qendrore, të cilat rregullohen me ligj të posaçëm, do t’iu nënshtrohen dispozitave të këtij ligji, përveç rasteve kur ligji i posaçëm përmban dispozita të ndryshme nga ai.

Neni 2 Përkufizimet

1. Shprehjet e përdorura në këtë ligj kanë këto kuptime:

1.1. Shërbimi civil - i tërë trupi i personelit administrativ të punësuar, në institucionet e administratës qendrore dhe komunale të parapara me këtë ligj, të cilët zbatojnë politikat dhe sigurojnë respektimin e rregullave dhe procedurave përkatëse.

[...]

Neni 3

Shërbimi Civil i Republikës së Kosovës

[...]

7. Gjatë zbatimit të këtij ligji, respektohet pavarësia kushtetuese e institucioneve të pavarura nga ekzekutivi”.

[...]

101. Sipas dispozitave të mësipërme, qëllimi i këtij ligji është rregullimi i statusit dhe i marrëdhënies së punës së të punësuarve në institucionet e administratës qendrore dhe lokale. Më tej, ligjvënësi në paragrafin 2, të nenit 1, përcakton që administrata qendrore përfshin administratën e Kuvendit, administratën e Presidencës, Zyrën e Kryeministrit dhe ministritë, agjencitë ekzekutive, agjencitë e pavarura dhe ato rregullatore, si dhe administratën komunale.
102. Megjithatë, ligjvënësi me paragrafin 4, të nenit 1, ka paraparë gjithashtu kufizimet e fushëveprimit dhe zbatimit të dispozitave të LSHC-së, duke përcaktuar që institucionet e administratës qendrore, do t’iu nënshtrohen dispozitave të Ligjit për Shërbimin Civil, përveç nëse ligji i posaçëm përmban dispozita të ndryshme nga Ligji për Shërbimin Civil. Për më tepër, ashtu si është elaboruar më lart, ligjvënësi gjatë hartimit të ligjit ka pasur parasysh po ashtu pavarësinë kushtetuese të institucioneve të pavarura dhe me nenin 3, paragrafin 7, të Ligjit të Shërbimit Civil, ka përcaktuar që gjatë zbatimit të këtij ligji duhet të respektohet pavarësia kushtetuese e institucioneve të pavarura nga ekzekutivi.
103. Gjykata, gjithashtu, vëren se ligjvënësi në nenin 2 [Përkufizimet] të Ligjit të Shërbimit Civil, sqaron edhe përkufizimet (shprehjet) e përdorura në ligj. Gjithnjë sipas këtij neni, shprehja “Shërbimi Civil” iu referohet të punësuarve në administratën qendrore dhe komunale dhe jo vetëm nëpunësve civil të administratës së Qeverisë, përkatësisht ministrive, siç pretendon parashtruesi i kërkesës.
104. Andaj, duke i marrë parasysh të gjitha shtjellimet e mësipërme, Gjykata konsideron se shprehja “Shërbimi Civil”, sipas leximit dhe interpretimit të nenit 101 të Kushtetutës, duhet kuptuar në kontekstin e saj dhe qëllimin që ka pasur hartuesi. Ky qëllim është i shprehur në nenin 1 të Ligjit për Shërbimin Civil, së bashku me kufizimet e fushëveprimit të parashikuara me paragrafin 4, të nenit 1 të LSHC-së, duke përcaktuar që institucionet e administratës qendrore do t’iu nënshtrohen dispozitave të Ligjit për Shërbimin Civil, përveç nëse ligji i posaçëm përmban dispozita të ndryshme nga Ligji për Shërbimin Civil, duke evituar kështu mundësinë e keqinterpretimeve ose interpretimeve teknike të normës në fjalë.
105. Për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 2 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe nuk cenon esencën e nenit 101 [Shërbimi Civil] të Kushtetutës. Rrjedhimisht,

Gjykata konkludon se neni 2 i Ligjit të kontestuar është në përputhshmëri me nenin 101 [Shërbimi Civil], paragrafin 1 dhe 2 të Kushtetutës.

(ii) Përkitazi me pretendimin për shkeljen e pavarësisë kushtetuese të Avokatit të Popullit dhe institucioneve të tjera të pavarura kushtetuese

106. Përkitazi me institucionet e pavarura kushtetuese, Gjykata i referohet institucioneve të pavarura shprehimisht të renditura në Kapitullin XII [Institucionet e Pavarura], konkretisht neneve: 132-135 [Roli dhe Kompetencat e Avokatit të Popullit], 136-138 [Auditori i Përgjithshëm i Kosovës], 139 [Komisioni Qendror i Zgjedhjeve], 140 [Banka Qendrore e Kosovës] dhe 141 [Komisioni i Pavarur i Mediave], si dhe përkitazi me Gjykatën Kushtetuese, siç është përcaktuar në Kapitullin VIII [Gjykata Kushtetuese] të Kushtetutës.
107. Gjykata rikujton se në lidhje me pavarësinë kushtetuese të Avokatit të Popullit dhe institucioneve të tjera të pavarura, parashtruesi i kërkesës në thelb pretendon se:
- a) Ligji i kontestuar, duke i dhënë kompetenca Këshillit, mes tjerash, për mbikëqyrjen e përzgjedhjes dhe emërimeve të personelit të institucioneve të pavarura kushtetuese, për të vendosur për ankesat në lidhje me shkeljet e legjislacionit të shërbimit civil, gjegjësisht duke nxjerrë vendime dhe rekomandime detyruese për zbatimin e legjislacionit për shërbimin civil për Avokatin e Popullit; dhe
- b) duke aplikuar në mënyrën e njëjtë/uniforme dispozitat e Ligjit, ndaj personelit të parashtruesit të kërkesës dhe institucioneve të tjera të pavarura në njëër anë, dhe institucionet e tjera që punësojnë shërbyes civil, në anën tjetër, cenon pavarësinë organizative të parashtruesit të kërkesës në kundërshtim me nenin 132, paragrafi 2 të Kushtetutës dhe pavarësinë e institucioneve të tjera të pavarura kushtetuese.
108. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës konteston kompetencat e Këshillit të parapara me Ligjin e kontestuar për të mbikëqyrë zbatimin e legjislacionit për shërbimin civil dhe për të nxjerrë vendime të detyrueshme, në lidhje me zbatimin e legjislacionit për shërbimin civil ndaj institucioneve të pavarura kushtetuese, pa i marrë parasysh rregullat e tyre të brendshme të nxjerra në bazë të Kushtetutës dhe ligjeve të veçanta. Parashtruesi pretendon se legjislacioni për shërbimin civil nuk mund të zbatohet ndaj institucioneve të pavarura kushtetuese, në veçanti ndaj Avokatit të Popullit, njësoj si ndaj shërbyesve civil të institucioneve tjera, pasi që kjo cenon pavarësinë e institucioneve të pavarura kushtetuese të garantuar me Kushtetutë dhe ligje të veçanta.
109. Në lidhje me sa më sipër, Gjykata fillimisht vëren se Këshilli, sipas Ligjit të kontestuar është organ i themeluar me nenin 101, paragrafin 2 të Kushtetutës dhe në mënyrë specifike është i mandatar që të “sigurojë respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil [...]”.
110. Në lidhje me statusin juridik të Këshillit, Gjykata rikujton praktikën e saj gjyqësore ku kishte konstatuar se Këshilli është institucion i pavarur i themeluar

me ligj, në pajtim me Kushtetutën, përkatësisht me nenin 101.2 të Kushtetutës. Prandaj, të gjitha obligimet që dalin nga ky institucion lidhur me çështjet që janë nën juridiksionin e këtij institucioni prodhojnë efekte juridike për institucionet e tjera përkatëse, ku statusi i të punësuarve është i rregulluar me Ligjin për Shërbimin Civil të Republikës së Kosovës. Vendimi i këtij institucioni paraqet vendim administrativ të formës së prerë dhe si i tillë duhet të përmbahet nga gjykata kompetente, sipas propozimit për përmbahim nga kreditori në kuptim të realizimit të së drejtës së fituar në procedurë administrative (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese, KI33/16, parashtruese *Minire Zeka*, Aktgjykim i 6 korrikut 2017, para. 56; KI50/12, parashtrues *Agush Llolluni*, Aktgjykim i 9 korrikut 2012, para. 36; dhe KI129/11, parashtrues *Viktor Marku*, Aktgjykim i 11 korrikut 2012, para. 42).

111. Gjykata vëren se në Ligjin e kontestuar në mënyrë të hollësishme është specifikuar, përveç kompetencës së Këshillit për të pranuar ankesa nga palët e pakënaqura me zbatimin e legjislacionit për shërbimin civil nga autoritet shtetërore, kompetenca e mbikëqyrjes gjatë përzgjedhjes së nëpunësve të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues. Ky Ligj nuk bënë dallim në mes të personelit të institucioneve të pavarura kushtetuese të përcaktuara në kapitullin VIII dhe XII të Kushtetutës dhe institucioneve të tjera të administratës shtetërore.
112. Gjykata po ashtu vëren se në nenin 19 të Ligjit të kontestuar është shtuar mbikëqyrja e përzgjedhjes së nëpunësve civil për pozita të nivelit të lartë drejtues, përderisa Ligji i shfuqizuar kishte përcaktuar apo rregulluar se 1 (një) anëtar i Këshillit “*do të marrë pjesë si vëzhgues*” në procedurën e përzgjedhjes apo avancimit të kandidatëve për pozitën e nivelit drejtues.
113. Gjykata vëren se në Ligjin e kontestuar, përkatësisht në nenin 19, paragrafët 5, 6, 7 dhe 8, për dallim nga Ligji i shfuqizuar, përcaktohet që pas përfundimit të procedurës së mbikëqyrjes dhe dorëzimit të raportit nga anëtari i Këshillit, i cili ka mbikëqyrë procedurën e përzgjedhjes, Këshilli nxjerr vendim, i cili në bazë të paragrafit 8 të këtij neni të kontestuar konsiderohet si “*vendim përfundimtar në procedurë administrative dhe kundër këtij vendimi palët kanë të drejtë të iniciojnë konflikt administrativ*”. Përderisa në Ligjin e mëparshëm (të shfuqizuar), në lidhje me procedurën e përzgjedhjes së nëpunësve civil në pozita të nivelit drejtues pas dorëzimit të raportit nga anëtari i Këshillit në cilësinë e vëzhguesit, Këshilli kishte kompetencën që të nxirrte vetëm rekomandim nëse “*vendimet e komisioneve të emërimit nuk janë në përputhje me rregullat dhe parimet e parashtruara në Ligjin për Shërbim Civil të Republikës së Kosovës*”.
114. Bazuar në sa më sipër, Gjykata thekson se Këshilli, përkitazi me procedurën e përzgjedhjes së nëpunësve të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, ka kompetencë që njëkohësisht të mbikëqyrë procedurën e përzgjedhjes dhe në fund të nxjerrë një vendim, i cili është vendim përfundimtar dhe i detyrueshëm në lidhje me rregullsinë e procedurës së përzgjedhjes, pa marrë parasysh nëse ekziston një konflikt dhe nëse është paraqitur një ankesë në lidhje me atë procedurë apo jo.
115. Në fakt, Gjykata vëren se Këshilli konsideron se duke marrë parasysh Ligjin e kontestuar dhe dispozitat e Ligjit për Avokatin e Popullit, Këshilli ka mandat të plotë që t'i ushtroj funksionet kushtetuese dhe ligjore ndaj nëpunësve civil të

punësuar në Institucionin e Avokatit të Popullit, përkatësisht që të mbikëqyrë respektimin e legjislacionit për shërbimin civil lidhur me marrëdhënien e punës së nëpunësve civil të Avokatit të Popullit dhe kjo nuk ndikon në ushtrimin e kompetencave kushtetuese dhe ligjore të Avokatit të Popullit. Pra, sipas Këshillit, personeli i Avokatit të Popullit janë shërbyes civil dhe normat për shërbimin civil janë të aplikueshme edhe ndaj tyre, njësoj si për institucionet e tjera të administratës shtetërore.

116. Gjykata vëren se Ligji i kontestuar nuk parasheh përjashtim në fushëveprimin e Këshillit, në lidhje me ushtrimin e kompetencave të tij të cekura më lart ndaj institucioneve të pavarura kushtetuese dhe as në aplikimin e rregullave të legjislacionit për shërbimin civil ndaj institucioneve të pavarura kushtetuese. Respektivisht, Ligji i kontestuar nuk parasheh që gjatë ushtrimit të kompetencave të tij, do të merren në konsideratë ligjet e veçanta të institucioneve të pavarura dhe rregullat e tyre të brendshme.

Parimet e përgjithshme në lidhje me pavarësinë e institucioneve të pavarura kushtetuese të përcaktuara në Kapitullin VIII dhe XII të Kushtetutës

117. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës e konteston Ligjin e kontestuar edhe në raport me institucionet e tjera të pavarura, ku përfshihen mes tjerash edhe Gjykata Kushtetuese dhe institucionet e pavarura të përfshira në Kapitullin XII të Kushtetutës. Gjykata vëren së në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës përmend vetëm pavarësinë e tij të garantuar me nenin 132 të Kushtetutës. Megjithatë, Gjykata rithekson se i takon vetë asaj të karakterizojë faktet e rastit *vis-à-vis* normave kushtetuese dhe se nuk e obligon karakterizimi i bërë nga parashtruesi i kërkesës (shih, ndër autoritete të tjera, *Guerra dhe të tjerët kundër Italisë*, GJEDNJ, Aktgjykim i 19 shkurtit 1998, paragrafi 44).
118. Gjykata po ashtu rikujton se në rastin KO73/16, parashtrues *Avokati i Popullit*, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Qarkores Administrative nr. 01/2016, të nxjerrë nga Ministria e Administratës Publike të Republikës së Kosovës, më 21 janar 2016, Aktgjykimi i 16 nëntorit 2016 (në tekstin e mëtejme: Aktgjykimi KO73/16), objekt shqyrtimi kishte qenë pikërisht pavarësia e institucioneve të pavarura kushtetuese, në veçanti, pavarësia e parashtruesit të kërkesës dhe Gjykatës.
119. Në Aktgjykimin e lartcekur, Gjykata kishte theksuar se *“Kushtetuta është e bazuar në parimin e ndarjes së pushteteve. Republika e Kosovës definohet nga Kushtetuta e vet si Republikë demokratike e bazuar në parimin e ndarjes së pushteteve dhe kontrollit e balancimit ndërmjet tyre. Ndarja e pushteteve është njëra prej bazave që garanton funksionim demokratik të shtetit. Përveç tri degëve të pushtetit, legjislativ, ekzekutiv dhe gjyqësorit të rregullt, Kushtetuta i garanton status special Zyrës së Avokatit të Popullit dhe institucioneve të tjera të pavarura, të përmendura në Kapitullin XII të Kushtetutës. Kushtetuta, gjithashtu, ia garanton statusin special Gjykatës Kushtetuese, si garantues dhe interpretues përfundimtar i Kushtetutës. Parashtruesi i kërkesës dhe Gjykata Kushtetuese nuk janë pjesë e legjislativit, e ekzekutivit dhe e gjyqësorit të rregullt. E njëjta vlen për institucionet e tjera të pavarura të përmendura në Kapitullin XII të Kushtetutës”* (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin KO73/16, para. 63, 64, 65. Shih, po ashtu, Aktgjykimin në rastin KO98/11, të 20 shtatorit

2011, parashtrues *Qeveria e Kosovës*, lidhur me imunitetin e deputetëve të Kuvendit të Republikës së Kosovës, Presidentit të Republikës së Kosovës dhe anëtarëve të Qeverisë së Republikës së Kosovës, para. 44).

120. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton edhe njëherë nenin 132. 2 të Kushtetutës që përcakton se “*Avokati i Popullit është i pavarur në ushtrimin e detyrës dhe nuk pranon udhëzime e ndërhyrje nga organet, institucionet ose autoritetet e tjera, të cilat ushtrojnë pushtetin në Republikën e Kosovës*” si dhe nenin 133 [Zyra e Avokatit të Popullit], që përcakton se “*Zyra e Avokatit të Popullit është e pavarur, dhe propozon e administron buxhetin e vet, në pajtim me ligj*”.
121. Gjykata i referohet edhe Ligjit nr. 05/L-019 për Avokatin e Popullit, përkatësisht nenit 3 [Parimet bazë të veprimtarisë së Avokatit të Popullit], paragrafi 2, i cili përcakton se “*Institucioni i Avokatit të Popullit gëzon pavarësi organizative, administrative e financiare për realizimin e detyrave të përcaktuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës dhe me ligj*”, si dhe nenit 32 [Personeli], paragrafi 2, që përcakton se: “*ndaj të punësuarve në Institucionin e Avokatit të Popullit, zbatohen dispozitat e Ligjit për Shërbimin Civil, për aq sa nuk cenohet pavarësia kushtetuese e Institucionit*”.
122. Gjithashtu, Gjykata rikujton se sipas nenit 37 [Rregulloret e Institucionit] të ligjit të Avokatit të Popullit, “*Avokati i Popullit nxjerr Rregulloren e punës, Rregulloren për organizimin e brendshëm dhe sistematizimin e vendeve të punës, proceset e vendimmarrjes dhe çështje të tjera organizative në pajtim me ligjin*”.
123. Gjykata në Aktgjykimin KO73/16 kishte theksuar se “*Zyra e Avokatit të Popullit është institucion i pavarur që është krijuar për të siguruar llogaridhënie nga autoritetet publike vis-à-vis të drejtave dhe lirive të individëve. Në përmbushjen e kësaj detyre, ky institucion ushtron në mënyrë të pavarur mandatin e tij duke mos pranuar asnjë instruksion apo ndërhyrje nga ndonjë autoritet tjetër shtetëror. Gjithashtu, Kushtetuta, u vë obligim organeve të shtetit, nëpërmjet mjeteve legjislative dhe mjeteve të tjera, që të sigurojnë pavarësinë, paanshmërinë, dinjitetin dhe efektshmërinë e Zyrës së Avokatit të Popullit dhe të institucioneve të tjera të pavarura*” (shih Aktgjykimin KO73/16, para. 68 dhe 69).
124. Për më tepër, Gjykata kishte theksuar se të gjitha institucionet janë të obliguara me Kushtetutë të respektojnë pavarësinë e Zyrës së Avokatit të Popullit. Po ashtu, Gjykata kishte theksuar se Avokati i Popullit është i obliguar të sigurojë pavarësinë e tij duke nxjerrë rregullore, urdhra dhe akte të tjera juridike në atë mënyrë që ato të mos kufizojnë pavarësinë e tij funksionale, organizative dhe financiare (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin KO73/16, para. 69).
125. Gjykata, në Aktgjykimin e mësipërm, në lidhje me Gjykatën Kushtetuese, i ishte referuar nenit 112, paragrafit 2, të Kushtetutës [Parimet e Përgjithshme] ku përcaktohet që “*Gjykata Kushtetuese është plotësisht e pavarur në kryerjen e përgjegjësisë të saj*”, si dhe nenit 115 [Organizimi i Gjykatës Kushtetuese] ku specifikohet se “*Gjykata Kushtetuese përcakton organizimin e vet të brendshëm, rregulloren e punës, proceset e vendimmarrjes dhe çështje të tjera organizative në pajtim me ligjin*” (shih Aktgjykimin KO73/16).

126. Për më tepër, Ligji për Gjykatën Kushtetuese në nenin 14 [Buxheti] përcakton se *“pavarësisht nga dispozitat e ligjeve të tjera, Gjykata Kushtetuese përgatit propozimin e buxhetit të saj vjetor dhe ia dërgon propozimin e tillë për miratim Kuvendit të Republikës së Kosovës. [...] Buxheti i propozuar nga Gjykata Kushtetuese përfshihet në tërësi në propozimin për Buxhetin e Konsoliduar të Republikës së Kosovës që i paraqitet Kuvendit të Republikës së Kosovës për miratim”*. Ky nen gjithashtu specifikon se, *“Gjykata Kushtetuese menaxhon në mënyrë të pavarur buxhetin e saj dhe i nënshtrohet auditimit të brendshëm si dhe auditimit të jashtëm nga Auditori i Përgjithshëm i Republikës së Kosovës (shih Aktgjykimin KO73/16, paragrafi 90).*
127. Gjithashtu, neni 12, paragrafi 5 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese përcakton se ndaj të punësuarve të Sekretarisë zbatohen dispozitat ligjore për shërbyesit civil. Përveç kësaj, rregulli 20 [Personeli i Sekretariatit], paragrafi 4 i Rregullores së punës së Gjykatës përcakton se *“dispozitat ligjore të parashikuara për shërbyesit civil, siç parashihet në nenin 12 të Ligjit zbatohen për punonjësit e Gjykatës deri në atë masë sa ato dispozita ligjore të mos kenë ndikim në pavarësinë e Gjykatës, të garantuar me nenin 112.2 të Kushtetutës dhe me nenin 2 të Ligjit”*.
128. Ngjashëm si për parashtruesin e kërkesës, sa i përket Gjykatës Kushtetuese, në Aktgjykimin e saj KO73/16, Gjykata kishte konstatuar se mandati për të nxjerrë rregulloren e vet të punës është vendosur brenda kompetencës ekskluzive të Gjykatës, duke arsyetuar edhe qëllimin e këtij përcaktimi si në vijim: *“qartazi, autorët e Kushtetutës kishin për qëllim sigurimin e pavarësisë dhe të efikasitetit të Gjykatës Kushtetuese, duke ia mundësuar Gjykatës që vetë të krijojë Rregulloren e punës ashtu që të parandalojë çfarëdo ndërhyrje në ushtrimin e përgjegjësiqve që i janë caktuar asaj. Kjo, po ashtu, tregon dhe konfirmon që Gjykata ka pozicion dhe autoritet të veçantë sipas Kushtetutës dhe brenda sistemit të institucioneve shtetërore. Rrjedhimisht, pavarësia e Gjykatës e kërkon që ajo të udhëhiqet nga rregulla specifike, për më tepër të vlerave kushtetuese, dhe e obligon Qeverinë dhe degët e saj t'i respektojnë ato”* (shih Aktgjykimin KO73/16, para. 79 dhe 80).
129. Gjykata po ashtu ka theksuar se ajo duhet të jetë në gjendje të vendosë vetë për organizimin e saj të brendshëm dhe të arrijë funksionim efikas. I takon Kuvendit të përcaktojë dhe të miratojë buxhetin e institucioneve të Republikës së Kosovës, por në pajtueshmëri me Kushtetutën. Kushtetuta e obligon ligjvënësin dhe ekzekutivin të mos cenojnë pavarësinë e Gjykatës (shih, për shembull, *Vendimin përkitazi me pranueshmërinë dhe meritat të Gjykatës Kushtetuese të Bosnjës dhe Hercegovinës* në rastin nr. U. 6/06, të 29 marsit 2008).
130. Ky status i veçantë i parashtruesit të kërkesës dhe të institucioneve të pavarura kushtetuese të përcaktuara në Kapitullin VIII dhe XII të Kushtetutës, reflektohen edhe në Ligjin nr. 03/L-149 për Shërbimin Civil të Republikës së Kosovës, përkatësisht, paragrafi 4, i nenit 1 [Qëllimi dhe fushëveprimi] që përcakton se *“institucionet e administratës qendrore, të cilat rregullohen me akte të posaçme, iu nënshtrohen dispozitave të këtij ligji [Ligjit për Shërbimin Civil], përveç nëse ligji i posaçëm përmban dispozita të ndryshme”* dhe nenin 3 [Shërbimi Civil i Republikës së Kosovës] që përcakton se *“gjatë zbatimit të këtij*

ligji, respektohet pavarësia kushtetuese e institucioneve të pavarura nga ekzekutivi”.

131. Gjykata vëren gjithashtu se në Aktgjykimin e saj KO73/16, ku kishte vlerësuar Qarkoren e Qeverisë për klasifikimin e pozitive në shërbimin civil, kishte deklaruar se *“implementimi i ligjeve dhe i politikave shtetërore është njëra nga detyrat kushtetuese të Qeverisë. Megjithatë, Qeveria duhet të marrë parasysh statusin e veçantë të Avokatit të Popullit, të Gjykatës dhe të institucioneve të tjera të pavarura në pajtim me garancinë kushtetuese të pavarësisë së tyre siç është theksuar më lart. Rrjedhimisht, përgatitja, përmbajtja dhe aplikueshmëria e çfarëdo norme lidhur me funksionimin e tyre dhe me përshkrimet e brendshme të vendeve të punës dhe të pagave duhet të zhvillohet dhe të përcaktohet në mënyrë të duhur. Qeveria nuk mund të mjaftohet duke aplikuar kritere identike me ato që aplikohen për agjencitë qeveritare, t’i aplikojë në mënyrë të njëjtë edhe për institucionet e pavarura të definuara në Kushtetutë”* (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin KO73/16, para. 69).
132. Gjykata, në rastin KO73/16 në lidhje me pavarësinë e institucioneve të pavarura, i është referuar edhe Vendimit (V-19-07) të Gjykatës Kushtetuese të Shqipërisë, që arsyetoi:

“Nocioni i pavarësisë nuk ka dhe nuk mund të ketë të njëjtën përmbajtje apo kuptim referuar në tërësi të gjithë organeve apo institucioneve kushtetuese. Ai ndryshon në varësi të natyrës së organit, detyrave dhe funksioneve të tij kushtetuese. Megjithatë, marrë në tërësi, duhet vënë në dukje se pavarësia e tyre e garantuar me Kushtetutë dhe me ligjet organike përkatëse, ka si përbërës apo elementë të qenësishëm të saj pavarësinë organizative, pavarësinë funksionale dhe pavarësinë financiare. Përveç çështjeve që kanë të bëjnë me zgjedhjen, emërimin apo shkarkimin e drejtuesve apo funksionarëve të tjerë të lartë të organeve dhe institucioneve kushtetuese, ndër të tjera, pavarësia organizative gjen shprehje edhe në të drejtën e tyre që të hartojnë e caktojnë vetë, në përputhje me kritere të caktuara, strukturën dhe organikën e tyre, përfshirë këtu edhe të drejtën e caktimit të drejtorëve dhe këshilltarëve, numrin dhe përbërjen e funksionarëve të kabineteve ndihmëse, emërimin e funksionarëve të niveleve më të ulëta, rekrutimin e personelit në nivele të ndryshme, etj. Pavarësia funksionale e organeve dhe institucioneve kushtetuese është e lidhur ngushtësisht me përmbajtjen e veprimtarisë që këto realizojnë, e cila rregullohet drejtpërsëdrejti dhe e ka themelin e vet në dispozitat përkatëse kushtetuese [...]. Asnjë organ apo institucion tjetër, në përbërje ose jo të një prej tri pushteteve qendrore, nuk mund të ndërhyjë në trajtimin dhe zgjidhjen e çështjeve që, sipas rastit, do të përbënin objektin qendror të veprimtarisë së organeve apo institucioneve të tjera kushtetuese [...]. Nga ana tjetër, dispozitat kushtetuese dhe ligjet organike përkatëse përcaktojnë qartazi se menaxhimi i këtij buxheti në përputhje me ligjin duhet t’u lihet në dorë vetë këtyre organeve. Sigurisht, ato i dinë dhe i vlerësojnë më mirë se kushdo tjetër kërkesat dhe problemet e tyre, nevojat për investime, objektivat që synojnë të arrijnë etj.” (shih Vendimin (V-19-07) në rastin nr. 43/13, të 3 majit 2007, të Gjykatës Kushtetuese të Shqipërisë).

133. Andaj, sa i përket statusit të personelit të institucioneve të pavarura kushtetuese, në veçanti parashtruesit të kërkesës dhe Gjykatës Kushtetuese, ashtu si përcaktohet nga Kushtetuta dhe ligjet e veçanta, Gjykata vëren se:
- a) dispozitat e legjislacionit relevant, duke e përfshirë legjislacionin e shërbimit civil, nuk i referohen në mënyrë specifike personelit të institucioneve të pavarura kushtetuese si shërbyes civil, por parashohin që ndaj tyre aplikohet legjislacioni i shërbimit civil;
 - b) legjislacioni i shërbimit civil, duke përfshirë edhe Ligjin e kontestuar, aplikohen ndaj personelit të këtyre institucioneve të pavarura kushtetuese vetëm për atë që ato nuk cenojnë pavarësinë e tyre;
 - c) Kushtetuta dhe ligjet e veçanta i autorizojnë dhe obligojnë institucionet e pavarura, veçanërisht, parashtruesin dhe Gjykatën, që të nxjerrin rregullore, urdhra dhe akte të tjera juridike, për të rregulluar specifikat në lidhje me marrëdhënien e punës së personelit të tyre, që dallojnë nga normat e përgjithshme të përcaktuara me ligjet e tjera, duke përfshirë edhe Ligjin e kontestuar, në atë mënyrë që ato të sigurojnë pavarësinë e tyre funksionale dhe organizative, por vetëm për atë që është e nevojshme për të siguruar pavarësinë e tyre të paraparë me Kushtetutë dhe ligje të veçanta.
 - d) rregulloret dhe aktet e tjera juridike të institucioneve të pavarura kushtetuese, që rregullojnë specifikat në lidhje me marrëdhënien e punës së personelit të institucioneve të pavarura që burojnë nga Kushtetuta dhe ligjet e veçanta, duhet të respektohen nga të gjitha institucionet, përfshirë ekzekutivin dhe institucionet tjera, siç është Këshilli, dhe kanë përparësi ndaj ligjeve tjera.
134. Në anën tjetër, Gjykata ka theksuar se institucionet e pavarura, përfshirë parashtruesin e kërkesës, nuk mund të veprojnë në vakum në raport me kornizën ligjore. Gjykata konsideron se pavarësia e parashtruesit të kërkesës dhe e Gjykatës, gjithashtu i nënshtrohet disa kufizimeve dhe kontrollit. Këto i përmban neni 14.3 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese që parasheh: *“Gjykata Kushtetuese menaxhon në mënyrë të pavarur buxhetin e saj dhe i nënshtrohet auditimit të brendshëm si dhe auditimit të jashtëm nga Auditori i Përgjithshëm i Republikës së Kosovës”*. Ngjashëm, neni 35.4 i Ligjit për Avokatin e Popullit parasheh: *“Institucioni i Avokatit të Popullit menaxhon në mënyrë të pavarur me buxhetin e tij dhe i nënshtrohet auditimit të brendshëm si dhe auditimit të jashtëm nga Auditori i Përgjithshëm i Republikës së Kosovës”* (shih Aktgjykimin KO73/16, para. 90).
135. Për më tepër, Gjykata ka theksuar se sipas nenit 137 të Kushtetutës [Kompetencat e Auditorit të Përgjithshëm të Kosovës], Auditori i Përgjithshëm i Republikës së Kosovës është i vetmi autoritet i themeluar me Kushtetutë që mund të auditojë aktivitetin ekonomik të parashtruesit të kërkesës dhe të Gjykatës, si dhe të të gjitha institucioneve të tjera publike në Republikën e Kosovës (shih Aktgjykimin KO73/16, para. 91).

136. Gjykata për më tepër rikujton se sipas nenit 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës, *“secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative të cilat cenojnë të drejtat ose interesat e saj/tij në mënyrën e përcaktuar me ligj”*.
137. Andaj, edhe institucionet e pavarura kushtetuese nuk mund të lirohen nga detyrimi që në rregullore dhe akte të tjera juridike, për të rregulluar specifikat në lidhje me marrëdhënien e punës së personelit të tyre, të sigurojnë që askujt të mos i cenohet e drejta që të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve administrative të tyre, ashtu si garantohet me nenin 32 të Kushtetutës.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së dispozitave të Ligjit të kontestuar në lidhje me institucionet e pavarura kushtetuese dhe institucionet e tjera publike

138. Gjykata fillimisht vëren se Ligji i kontestuar nuk parasheh përjashtim në fushëveprimin e Këshillit në nenin 2 [Fushëveprimi], apo në ndonjë dispozitë tjetër të tij, sa i përket institucioneve të pavarura kushtetuese të përfshira në Kapitullin VIII dhe XII të Kushtetutës, siç bënë Kushtetuta, ligjet e veçanta dhe Ligji për Shërbimin Civil.
139. Megjithatë, Gjykata ka vlerësuar kushtetutshmërinë e nenit 2 të Ligjit të kontestuar, ku sqaroi se shprehja “Shërbimi Civil” sipas leximit dhe interpretimit të nenit 101 të Kushtetutës duhet kuptuar në kontekstin e saj dhe qëllimin që ka pasur hartuesi, qëllim i cili është i shprehur në nenin 1 të Ligjit për Shërbimin Civil, së bashku me kufizimet e fushëveprimit të parashikuara me paragrafin 4, të nenit 1 të LSHC-së, duke përcaktuar se institucionet e administratës qendrore do t’iu nënshtrohen dispozitave të Ligjit për Shërbimin Civil, përveç nëse ligji i posaçëm përmban dispozita të ndryshme nga Ligji për Shërbimin Civil, duke evituar kështu mundësinë e keqinterpretimeve ose interpretimeve teknike të normës në fjalë.
140. Më tej, Këshilli, sipas nenit 4 të Ligjit të kontestuar (dhe ashtu si është interpretuar edhe nga vet Këshilli në përgjigjen e tij drejtuar Gjykatës), kryen funksionet e veta duke u bazuar ekskluzivisht në zbatimin e legjislacionit për shërbimin civil, por jo edhe në rregullat e brendshme të institucioneve të pavarura kushtetuese, të nxjerra bazuar në Kushtetutë dhe ligje të veçanta dhe i konsideron nëpunësit e institucioneve të pavarura si shërbyes civil me automatizëm.
141. Gjykata rikujton se kompetencat e Këshillit përfshijnë, mes tjerash:
- shqyrtimin dhe marrjen e vendimeve të detyrueshme dhe përfundimtare për ankesat e nëpunësve civil (neni 6 (1.1), neni 18);
 - mbikëqyrjen e procedurës së përzgjedhjes, të nivelit drejtues dhe të lartë drejtues të nëpunësve civil, pa ndonjë ankesë nga palët e interesuara (neni 6 (1.2), neni 19) duke nxjerrë vendim të detyrueshëm në lidhje me to; dhe
 - monitorimin e rregullt vjetor dhe të jashtëzakonshëm, të institucioneve të administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civil (neni 6 (1.3) dhe neni 20) dhe duke dhënë rekomandime të detyrueshme në lidhje me to.

142. Gjykata për më tepër vëren se Këshilli ka të drejtë, sipas nenit 24 të Ligjit të kontestuar, që të vendosë sanksione për moszbatimin e vendimeve dhe rekomandimeve të Këshillit si dhe, sipas nenit 7 dhe 25 të Ligjit të kontestuar, të kërkoj nga të gjitha institucionet bashkëpunim me Këshillin, qasje në secilën dosje dhe dokument lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit civil, intervistimin e çdo nëpunësi civil dhe informata tjera.
143. Gjykata vlerëson se Ligji i kontestuar parasheh një qasje uniforme për të vlerësuar zbatimin e ligjeve për shërbimin civil ndaj të gjitha institucioneve publike, duke përfshirë edhe institucionet e pavarura kushtetuese.
144. Gjykata rikujton edhe njëherë se sipas Kushtetutës dhe ligjeve të veçanta ndaj personelit të institucioneve të pavarura kushtetuese aplikohen rregullat e shërbimit civil, për aq sa ato nuk cenojnë pavarësinë e tyre. Kjo nënkupton edhe ligjet që rregullojnë mbikëqyrjen e zbatimit të këtyre ligjeve, si dhe të Ligjit të kontestuar. Megjithatë, ashtu siç buron nga Kushtetuta dhe ligjet e veçanta, institucionet e pavarura, veçanërisht parashtruesi dhe Gjykata, janë të autorizuara që të nxjerrin rregullore, urdhra dhe akte të tjera juridike, për të rregulluar specifikat në lidhje me marrëdhënien e punës së personelit të tyre, që dallojnë nga normat e përgjithshme të përcaktuara me ligjet tjera, duke përfshirë edhe Ligjin e kontestuar, në atë mënyrë që ato të sigurojnë pavarësinë e tyre funksionale dhe organizative. Këto norma të veçanta duhet të respektohen nga të gjitha institucionet, duke përfshirë edhe Këshillin.
145. Andaj, Gjykata konsideron se gjatë zbatimit të Ligjit të kontestuar duhet të njihen funksionet dhe autoriteti specifik i institucioneve të pavarura kushtetuese që reflektohet, *inter alia*, në nxjerrjen dhe aplikimin e rregullave të tyre të brendshme për të mbrojtur pavarësinë e tyre të përcaktuar me Kushtetutë dhe ligje të veçanta, deri në masën e nevojshme për të mbrojtur pavarësinë e tyre organizative, funksionale dhe buxhetore, ashtu siç kërkohet me parimet e elaboruara më lart, duke përfshirë rregullat e brendshme të këtyre institucioneve dhe specifikat e punës së personelit të tyre.
146. Gjykata, rrjedhimisht, konkludon se kompetencat e Këshillit të parapara me Ligjin e kontestuar zbatohen edhe ndaj institucioneve të pavarura kushtetuese, përderisa kjo nuk cenon pavarësinë e tyre të garantuar me Kushtetutë, e që kjo pavarësi reflektohet në nxjerrjen e akteve të brendshme të këtyre institucioneve, në bazë të kompetencave të tyre të parapara me Kushtetutë dhe ligje të veçanta, për të mbrojtur pavarësinë e tyre.
147. Për më tepër, Gjykata konsideron se çështjet që ngrit parashtruesi i kërkesës, në lidhje me dispozitat e kontestuara, kanë shtrirje edhe në institucionet e tjera publike që kanë të punësuar nëpunësit civil, përveç institucioneve të pavarura.
148. Në lidhje me këtë, Gjykata rithekson edhe njëherë se i takon vetë asaj të karakterizojë faktet e rastit *vis-à-vis* normave kushtetuese dhe se nuk e obligon karakterizimi i bërë nga parashtruesi i kërkesës (shih, ndër autoritete të tjera, *Guerra dhe të tjerët kundër Italisë*, GJEDNJ, Aktgjykim i 19 shkurtit 1998, paragrafi 44).

149. Andaj, Gjykata në vazhdim do të merret edhe me vlerësimin individual të kushtetutshmërisë së neneve të kontestuara të Ligjit, në lidhje me aplikimet e tyre ndaj të gjitha institucionet publike, përveç neneve 2 dhe 11 (paragrafi 3) që trajtohen ndaras si pjesë e pretendimeve konkrete të parashtruesit të kërkesës,

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 3 (paragrafi 2, 3 dhe 4) të Ligjit të kontestuar

150. Gjykata i referohet përsëri nenit 3 (paragrafi 2, 3 dhe 4) të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

*“Neni 3
Përkufizimet*

*1. Shprehjet e përdorura në këtë ligj kanë këtë kuptim:
[...]*

1.2. Nëpunës civil - nënkupton nëpunësin civil sipas përkufizimit në Ligjin për Shërbimin Civil;

1.3. Nëpunës civil i nivelit të lartë drejtues - nënkupton nëpunësit civilë të nivelit të lartë drejtues sipas përkufizimit në Ligjin për Shërbimin Civil;

1.4. Nëpunës civil i nivelit drejtues - nënkupton nëpunësit civilë të nivelit drejtues sipas përkufizimit në Ligjin për Shërbimin Civil;

[...]”.

151. Gjykata vëren se përkufizimet e përcaktuara me dispozitat e lartpërmendura janë të njëjta me përkufizimet e përcaktuara në Ligjin për Shërbimin Civil.
152. Andaj, Gjykata konstaton se neni 3, paragrafët 2, 3 dhe 4 të Ligjit të kontestuar nuk kufizojnë dhe nuk cenojnë esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 4 (paragrafi 1.) të Ligjit të kontestuar në lidhje me nenin 3 (paragrafi 1.1.) të Ligjit të kontestuar

153. Gjykata rikujton nenin 3 (paragrafi 1.1.) dhe nenin 4 (paragrafi 1.) të Ligjit të kontestuar, që përcaktojnë:

*“Neni 3
Përkufizimet*

1. Shprehjet e përdorura në këtë ligj kanë këtë kuptim:

*1.1. Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës – nënkupton institucionin e pavarur kushtetues që siguron respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil;
[...]*

*Neni 4
Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës*

*1. Këshilli është institucion i pavarur kushtetues që siguron respektimin e rregullave dhe parimeve që rregullojnë shërbimin civil.
[...]*

154. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës konteston nenin 4, paragrafin 1 të Ligjit të kontestuar, i cili është në lidhje të drejtpërdrejtë me nenin 3, paragrafin 1.1, ku, sipas dispozitave të lartpërmendura, Këshillit i është dhënë statusi i institucionit të pavarur kushtetues. Prandaj, Gjykata do të merret me vlerësimin e kushtetutshmërisë së nenit 4, paragrafit 1 në lidhje me nenin 3, paragrafin 1.1 të Ligjit të kontestuar.
155. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se Kushtetuta i ka përcaktuar në Kapitullin XII të saj, në mënyrë shprehimore, institucionet e pavarura kushtetuese, duke përcaktuar edhe rolin dhe statusin e tyre.
156. Gjykata gjithashtu vëren se në Kapitullin XII, neni 142 i Kushtetutës ka krijuar bazën ligjore për themelimin e agjencive të pavarura, duke përcaktuar se:

“Agjencitë e pavarura të Republikës së Kosovës janë institucione të krijuara nga Kuvendi, në bazë të ligjeve përkatëse, të cilat rregullojnë themelimin, funksionimin dhe kompetencat e tyre. Agjencitë e pavarura funksionet e tyre i kryejnë në mënyrë të pavarur nga çdo organ ose autoritet tjetër në Republikën e Kosovës”.

157. Gjykata vëren se agjencitë e pavarura të themeluara sipas nenit 142 të Kushtetutës nuk kanë statusin e njëjtë me atë të institucioneve të pavarura kushtetuese të cekura në mënyrë shprehimore në Kapitullin XII të Kushtetutës. Kjo pasi themelimi, roli dhe statusi i institucioneve të pavarura kushtetuese është i rregulluar në mënyrë shprehimore me Kapitullin XII të Kushtetutës, për shkak të rëndësisë dhe specifikave të autorizimeve kushtetuese që ato ushtrojnë. Ndërsa roli, statusi dhe kompetencat e agjencive të pavarura rregullohen me ligjin e miratuar nga Kuvendi në bazë të kriterëve të përcaktuara në nenin 142 të Kushtetutës.
158. Kapitulli XII i Kushtetutës nuk e autorizon Kuvendin e Kosovës që përmes ligjit të themelojë institucione të tjera të pavarura kushtetuese me statusin e njëjtë të institucioneve të pavarura të përfshira në kapitullin XII, por vetëm agjenci të pavarura duke i dhënë autorizimet e përcaktuara sipas nenit 142 të Kushtetutës.
159. Andaj, Gjykata vlerëson se Këshilli nuk mund të kategorizohet si institucion i pavarur kushtetues sipas Kapitullit XII të Kushtetutës.
160. Për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 4, paragrafi 1, në ndërlidhje me nenin 3.1, nënparagrafin 1.1. të Ligjit të kontestuar nuk janë në pajtim me Kapitullin XII të Kushtetutës. Rrjedhimisht, këto dispozita nuk janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 6 të Ligjit të kontestuar

161. Gjykata rikujton nenin 6 të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

“Neni 6
Funksionet e Këshillit

1. Për mbikëqyrjen e zbatimit të rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil, Këshilli ka këto funksione themelore:
- 1.1. shqyrton dhe merr vendime për ankesat e nëpunësve civilë dhe kandidatëve për praninë në shërbimin civil;
 - 1.2. mbikëqyrë procedurën e përzgjedhjes dhe vendos nëse emërimet e nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, janë zhvilluar në pajtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil;
 - 1.3. monitoron institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civil, lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil”.
162. Gjykata rikujton se kompetencat e Këshillit bazuar në nenin 6 përfshijnë:
- shqyrtimin dhe marrjen e vendimeve të detyrueshme dhe përfundimtare për ankesat e nëpunësve civil;
 - mbikëqyrjen e procedurës së përzgjedhjes, të nivelit drejtues dhe të lartë drejtues të nëpunësve civil, pa ndonjë ankesë nga palët e interesuara duke nxjerrë vendim të detyrueshëm në lidhje me to; dhe
 - monitorimin e rregullt vjetor dhe të jashtëzakonshëm, të institucioneve të administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civil.
163. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton edhe njëherë se në rastin KI33/16, kishte deklaruar se Këshilli gëzon prerogativat e një gjykate në kuptim të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së dhe se “gjykata” kategorizohet në kuptimin substancial të termit nga funksioni i saj gjyqësor, që do të thotë vendosja e çështjeve brenda kompetencave të saj në bazë të rregullave të së drejtës dhe pas procedurave të kryera në mënyrë të paraparë [...]”, duke përcaktuar se vendimet e Këshillit janë “përfundimtare, të detyrueshme dhe të ekzekutueshme” dhe se Këshilli nga pikëpamja e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së është i pavarur ngase (a) është i pavarur prej ekzekutivit dhe (b) ka juridiksion të plotë për të vendosur për çështjet që vendosen para tyre ashtu siç kërkohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së (shih, mutatis mutandis, rastin KI33/16, *Minire Zeka*, cituar më lart, paragrafi 59. Në lidhje me pavarësinë e një “tribunali të pavarur” shih rastin KO12/17, parashtrues *Avokati i Popullit*, Aktgjykim i Gjykatës Kushtetuese, i 9 majit 2017, para. 75).
164. Gjykata rikujton se aplikueshmëria e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6, paragrafi 1 të KEDNJ-së, varet nga ekzistimi i “konfliktit” (në anglisht “dispute”). Sipas këtij koncepti, konflikti duhet të jetë i vërtetë dhe serioz dhe të ndërlihet jo vetëm më ekzistimin e së drejtës por edhe më fushëveprimin dhe mënyrën e ushtrimit të asaj të drejtë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Denisov kundër Ukrainës*, nr. 76639/11, Aktgjykim i 25 shtatorit 2018, paragrafi 44).
165. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se Këshilli është konsideruar si institucion “kuazi gjyqësor”, përkatësisht si tribunal përkitazi me shërbimin civil (emërtimi “tribunal” gjënë përdorim më të gjerë në diskursin e GJEDNJ). Si i tillë, ai gëzon prerogativat e një gjykate pikërisht për shkak të pavarësisë nga ekzekutivi dhe si

institucion që ka juridiksion të plotë dhe që nxjerr vendime të detyrueshme, në lidhje me konfliktet në mes të shërbyesve civil ose kandidatëve për shërbyes civil në njërën anë, dhe institucioneve që kanë të punësuar nëpunësit civil, në anën tjetër.

166. Andaj, dhënia e kompetencave Këshillit që për disa pozita të caktuara të vendos për përzgjedhjen e nëpunësve civil, duke u bërë pjesë e vendimmarrjes pa marrë parasysh a ka një konflikt apo jo në lidhje me një pozitë të caktuar, dhe në fund të këtij procesi të nxjerr vendim detyrues për ligjshmërinë e përzgjedhjes, bie në kundërshtim me rolin e tij si institucion “kuazi gjyqësor” që ka prerogativat e një “tribunali” të pavarur nga ekzekutivi, që vendos sipas ankesave së palëve të autorizuara, ashtu siç është përcaktuar tashmë në praktikën gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese.
167. Gjykata konsideron se funksioni primar i Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës është zgjidhja e kontesteve që kanë lindur në mes të nëpunësve civil apo kandidatëve për nëpunës civil, në njërën anë, dhe institucioneve që kanë të punësuar nëpunësit civil, në anën tjetër. Marrja përsipër e funksioneve ekzekutive nga ana e Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës në procedurën e përzgjedhjes së kandidatëve është në kundërshtim të drejtpërdrejtë me rolin e tij “kuazi gjyqësor”, i cili është funksioni parësor i Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës.
168. Gjykata, gjithashtu, vëren se në lidhje me shqyrtimin e ankesave të nëpunësve civil dhe monitorimin e rregullt vjetor, Këshilli ka kompetencë në raport me të gjithë shërbyesit civil pa përjashtim. Ndërsa, në lidhje me mbikëqyrjen e procedurës së përzgjedhjes së nëpunësve civil, kompetencat e Këshillit janë të kufizuara vetëm në pozitat e nivelit drejtues dhe ato të nivelit të lartë drejtues. Kjo kompetencë e Këshillit nuk përfshin mbikëqyrjen e procedurës së përzgjedhjes në raport me pjesën tjetër të nëpunësve civil, duke rezultuar në trajtim të ndryshëm të nëpunësve civil në raport me kompetencat e Këshillit.
169. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet nenit 24 të Kushtetutës që përcakton se të gjithë janë të barabartë para ligjit dhe se të gjithë gëzojnë të drejtën për mbrojtje ligjore.
170. Gjykata i referohet praktikës gjyqësore, e cila vë në pah se vetëm dallimet në trajtim, të bazuara në një karakteristikë të identifikueshme, *ose status*, mund të paraqesin trajtim të pabarabartë brenda kuptimit të nenit 24 të Kushtetutës dhe 14 të KEDNJ-së. Për më tepër, në mënyrë që një çështje të ngrihet në bazë të nenit 24, duhet të ketë një ndryshim në trajtimin e personave në situata analoge apo situata të ngjashme (shih, *mutatis mutandis Kjeldsen, Busk Madsen dhe Pedersen kundër Danimarkës*, kërkesat nr. 5095/71, 5920/72 dhe 5926/72, 7 dhjetor 1976, para. 56; *Carson dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 42184/05, 16 mars 2010, para. 61).
171. Gjykata konsideron se për qëllimet e interpretimit të nenit 24 të Kushtetutës dhe nenit 14 të KEDNJ-së, një trajtim ndryshe është i pabarabartë dhe arbitrar nëse: 1) nuk ka justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, me fjalë të tjera, në qoftë se nuk ndjek një qëllim legjitim, ose 2) kur nuk ka një marrëdhënie të arsyeshme proporcionaliteti (përkatesisht përpjesëtueshmërie) ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet (shih, *mutatis mutandis*

Abdulaziz, Cabales dhe Balkandali kundër Mbretërisë së Bashkuar, kërkesat nr. 9214/80; 9473/81 dhe 9474/81, 24 prill 1985, paragrafi 72).

172. Gjykata thekson se Qeveria dhe Kuvendi gëzojnë një marginë të vlerësimit të lirë, përkatësisht një hapësirë diskrecionale, kur vlerësojnë nëse dhe deri në çfarë mase mund të arsyetohet trajtimi i pabarabartë në rrethana të njëjta. Fushëveprimi i kësaj margjine ndryshon sipas rrethanave, sipas objektit të çështjes dhe sipas historisë së rastit. Një marginë e gjerë zakonisht lejohet kur është fjala për masa të përgjithshme të strategjisë ekonomike apo sociale, përveç nëse ato janë qartazi pa asnjë bazë të arsyeshme (shih, *mutatis mutandis*, *Burden kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 13378/05, 29 prill 2008, paragrafi 60; *Khamtokhu dhe Aksenchik kundër Rusisë*, cituar më lart, paragrafi 64).
173. Andaj, Gjykata do të vlerësojë konkretisht nëse neni 6, paragrafi 1.2, i Ligjit të kontestuar është në përputhje me të drejtat për barazi para ligjit, sipas nenit 24 të Kushtetutës.
 - a. Trajtimi i pabarabartë
174. Gjykata së pari përcakton nëse ekziston një dallim në trajtimin e nëpunësve civil në situatë analoge ose në situatë relevante të ngjashme.
175. Gjykata vëren se sipas paragrafit 1.2 të nenit 6 të Ligjit të kontestuar, Këshilli mbikëqyrë përzgjedhjen e nëpunësve civil të nivelit drejtues dhe nivelit të lartë drejtues dhe lëshon vendim detyrues për ligjshmërinë e përzgjedhjes së tyre, që është vendim përfundimtar në procedurë administrative. Palët e pakënaqura, pastaj, kanë mundësi që të sfidojnë këtë vendim, përmes hapjes së konfliktit administrativ. Ndërsa, në lidhje me pjesën tjetër të shërbyesve civil, një monitorim i tillë nuk parashihet, por lejohet mundësia e ankesës në Këshill për palët e pakënaqura, dhe pastaj, palët e pakënaqura me vendimet e Këshillit kanë të drejtë të hapin konflikt administrativ.
176. Gjykata vëren se nga ajo që u tha më lart, rrjedh se shërbyesit civil të nivelit drejtues dhe të nivelit të lartë drejtues, kanë mbikëqyrjen e Këshillit për përzgjedhjen e tyre, i cili lëshon një vendim detyrues, ndërsa ndaj nëpunësve të tjerë civil ky detyrim nuk parashihet, por vetëm mundësia e ankesës në Këshill.
177. Gjykata konsideron se të dy kategoritë, edhe nëpunësit civil të nivelit drejtues dhe të nivelit të lartë drejtues, në njërën anë, si dhe nëpunësit e tjerë civil në anën tjetër, janë në situatë analoge ose në situatë relativisht të ngjashme, gjegjësisht të gjithë janë nëpunës civil. Megjithatë, për shkak të nivelit të pozitës së tyre, janë në një gjendje të ndryshme thelbësore në lidhje me procedurën për përzgjedhjen e tyre.
178. Prandaj, Gjykata konsideron se dallimi në mënyrën e përzgjedhjes së tyre dhe rolin e Këshillit në përzgjedhjen e tyre është bërë në varësi të pozitës së tyre në shërbimin civil. Si rrjedhojë, Gjykata konkludon se ekziston një dallim në trajtimin e nëpunësve civil, që janë në një situatë analoge ose në situatë relevante të ngjashme, e cila përbën një kufizim në të drejtën për përzgjedhjen në shërbimin civil.

b. Legjitime dhe proporcionale

179. Gjykata rikujton atë që u tha më lart, se trajtimi i pabarabartë nuk është në pajtim me nenin 24 të Kushtetutës nëse nuk ndjek një qëllim legjitim apo nëse nuk ka një marrëdhënie të arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet.
180. Në lidhje me këtë, Gjykata do të analizojë nëse:
- (1) Kufizimi është paraparë me ligj;
 - (2) Ekziston një qëllim legjitim që synohet të arrihet me kufizim; dhe
 - (3) Ekziston një marrëdhënie e proporcionalitetit ndërmjet kufizimit të së drejtës dhe qëllimit që synohet të arrihet.
181. Përkitazi me kriterin (1), Gjykata vëren se kompetenca e këshillit për mbikëqyrje të përzgjedhjes së nëpunësve civil të nivelit drejtues dhe të lartë drejtues, është paraparë me nenin 6, paragrafi 1.2 të Ligjit të kontestuar të miratuar nga Kuvendi, i cili është institucioni shtetëror të cilin Kushtetuta e ka veshur me ushtrimin e pushtetit legjislativ. Gjykata konkludon se kufizimi i të drejtës për barazi para ligjit është paraparë me ligj.
182. Përkitazi me kriterin (2), Gjykata vëren se neni 1 i Ligjit të kontestuar përcakton se qëllimi i nxjerrjes së këtij ligji është përcaktimi i funksioneve, kompetencave dhe organizimit të Këshillit.
183. Megjithatë, Gjykata vëren se nga dispozitat e Ligjit të kontestuar, nuk mund të përcaktohet se cili ka qenë qëllimi i dispozitës me të cilën është përcaktuar roli mbikëqyrës i Këshillit vetëm për pozitat e nivelit drejtues dhe të nivelit të lartë drejtues dhe jo për kategoritë e tjera të shërbimit civil.
184. Prandaj, Gjykata konkludon se nuk ekziston ndonjë qëllim legjitim që synohet të arrihet me trajtimin ndryshe të kandidatëve/shërbyesve civil.
185. Gjykata i referohet praktikës së saj (shih Aktgjykimin në rastin KO01/17, dhe KO157/18), kur ka konstatuar se mosekzistimi i qëllimit legjitim, të trajtimit të pabarabartë, e bënë të panevojshme analizën e proporcionalitetit në mes të mjeteve të përdorura dhe qëllimit që dëshirohet të arrihet.
186. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se trajtimi i pabarabartë i shërbyesve civil në raport me kompetencën e Këshillit për mbikëqyrje të përzgjedhjes së shërbyesve civil, i përcaktuar me nenin 6, paragrafi 1.2, i Ligjit të kontestuar nuk është në pajtueshmëri me nenin 24 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 7 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4) të Ligjit të kontestuar

187. Gjykata rikujton nenin 7 (paragrafi 1, nënparagrafët, 2, 3 dhe 4) të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

“Neni 7
Kompetencat e Këshillit

1. Me qëllim të ushtrimit të funksioneve, Këshilli ka të drejtë të:

[...]

1.2. ketë qasje dhe të kontrollojë dosjet dhe çdo dokument lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil;

1.3. intervistojë çdo nëpunës civil, i cili mund të ketë informata që kanë rëndësi të drejtpërdrejtë për ushtrimin e funksioneve të Këshillit;

1.4. kërkon dhe merr nga institucionet çdo informacion të nevojshëm për kryerjen e detyrave të tij;

[...]”

188. Në lidhje me këtë, duke pasur parasysh atë që u tha në lidhje me kompetencat e Këshillit që të vendos për përzgjedhjen e një kategorie të nëpunësve civil, Gjykata thekson se kompetencat e Këshillit të përcaktuara në këtë nen, ndërlidhen vetëm me funksionet e Këshillit përkitazi me vlerësimin e ankesave kur ekziston një “konflikt” dhe rolin e tij monitorues për zbatimin e parimeve dhe rregullave të legjislacionit të shërbimit civil.

189. Andaj, Gjykata konstaton se neni 7, paragrafi 1, nënparagrafët, 2, 3 dhe 4, të Ligjit të kontestuar nuk kufizojnë dhe cenojnë thelbin e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 18 të Ligjit të kontestuar

190. Gjykata rikujton nenin 18 të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

“Neni 18

Mënyrat e vendosjes për ankesat

1. Kolegji i Këshillit që shqyrton ankesat, vendos në këtë mënyrë:

1.1. lënien në fuqi të aktit administrativ dhe refuzimin e ankesës;

1.2. shfuqizimin ose anulimin e aktit administrativ dhe aprovimin e ankesës;

1.3. ndryshimin e aktit administrativ duke aprovuar pjesërisht ankesën;

1.4. detyrimin e organit administrativ kompetent për të nxjerrë aktin administrativ kur pa të drejtë është refuzuar nxjerrja e tij;

1.5. përfundimin e procedimit administrativ;

1.6. kthimin në rishqyrtim;

1.7. hedhjen poshtë të ankesës;

1.8. shpalljen jokompetent;

1.9. pezullimin e procedurës.

2. Kolegjet e Këshillit që shqyrtojnë ankesat, bazuar në paragrafin 1 nënparagrafin 1.3 të këtij neni, kanë të drejtë të ndryshojnë masën disiplinore në rastet kur vërtetohet se nëpunësi civil e ka kryer shkeljen, mirëpo organi i punësimit nuk i ka shqiptuar masën disiplinore në proporcion me shkeljen e kryer.

191. Në lidhje me këtë, kompetencat e lartcekura ndërlidhen vetëm me funksionet e Këshillit në lidhje me ankesat kur ekziston një *“konflikt”*. Gjithashtu, duke pasur parasysh atë që u sqarua me lart, se Këshilli gëzon prerogativat e një gjykate në kuptim të nenit 31 të Kushtetutës, Këshilli, përveç pavarësisë nga ekzekutivi duhet të këtë *“juridiksion të plotë”* për të vendosur për një çështje që është vendosur para saj, që përfshijnë kompetencën për të anuluar në të gjitha aspektet, në çështje ligjore dhe faktike, vendimet e organit që ka nxjerr apo që kërkohet të nxjerr vendim (*shih Schmautzer kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafi 36; *Gradinger kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafi 44; dhe *Terra Woningen B.V. kundër Holandës*, cekur më lart, paragrafi 52).
192. Këtij qëllimi i shërbejnë edhe kompetencat e listuara në nenin 18 të Ligjit të kontestuar. Andaj, Gjykata konstaton se neni 18, i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 19 (paragrafët 5, 6, 7 dhe 8) të Ligjit të kontestuar

193. Gjykata rikujton se neni 19 (paragrafët 5, 6, 7 dhe 8) të Ligjit të kontestuar, përcaktojnë se:

Neni 19

Procedura e mbikëqyrjes së përzgjedhjes së nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues

[...]

5. Këshilli pas shqyrtimit të raportit, nxjerr vendim dhe vendos që:

5.1. të aprovojë procedurën e përzgjedhjes, kur konstaton që është zhvilluar në pajtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil;

5.2. të anulojë procedurën e përzgjedhjes, kur konstaton që është zhvilluar në kundërshtim me rregullat dhe parimet e legjislacionit për shërbimin civil.

6. Këshilli është i obliguar që të nxjerr vendim për procedurën e përzgjedhjes së nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e pranimit të dosjes complete nga organi i punësimit.

7. Nëse zhvillimi i procedurës për përzgjedhjen e nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, bëhet pa njoftim të Këshillit për pjesëmarrje në mbikëqyrje, procedura konsiderohet e pavlefshme dhe Këshilli sipas detyrës zyrtare nxjerr vendim për anulimin e procedurës.

8. Vendimi i Këshillit për procedurën e përzgjedhjes së nëpunësve civilë të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, është vendim përfundimtar

në procedurë administrative dhe kundër këtij vendimi palët në procedurë kanë të drejtë të iniciojnë konflikt administrativ, në pajtim me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ”.

194. Në lidhje me këtë, duke pasur parasysh që neni 6, paragrafi 1.2 i Ligjit të kontestuar që e parasheh kompetencën e Këshillit për të vendosur me vendim detyrues pa ndonjë ankesë dhe pa pasur ende një “konflikt” në lidhje me ligjshmërinë e mbikëqyrjes së nëpunësve civil të nivelit të lartë drejtues dhe të nivelit drejtues, është deklaruar nga Gjykata se është në kundërshtim me rolin e tij “kuazi gjyqësor” i cili është funksion parësor i Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës dhe se i njëjti nuk është në përputhshmëri me nenin 24 [Barazia para ligjit] të Kushtetutës.
195. Andaj, Gjykata konstaton se edhe neni 19. paragrafët 5, 6, 7 dhe 8 të Ligjit të kontestuar, pasi rregullojnë çështjen e vendimit detyrues lidhur me përzgjedhjen e një kategorie të nëpunësve civil, po ashtu nuk janë në përputhshmëri me nenin 24 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita nuk janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 20 (paragrafi 5) të Ligjit të kontestuar

196. Gjykata rikujton se neni 20 (paragrafi 5) i Ligjit të kontestuar, përcakton se:

“Neni 20

Monitorimi i institucioneve të administratës publike lidhur me zbatimin e rregullave dhe parimeve të legjislacionit për shërbimin civil

[...]

5. Institucioni përkatës i administratës publike është i obliguar për zbatimin e rekomandimeve të Këshillit, brenda afatit të përcaktuar me vendimin e Këshillit”.

197. Gjykata thekson se, duke pasur parasysh që Gjykata nuk ka gjetur shkelje të nenit 6, paragrafi 1.3 ku ka vlerësuar nenin 6 të Ligjit të kontestuar që e parasheh kompetencën e Këshillit për monitorim të institucioneve të administratës publike që kanë të punësuar nëpunësve civil.
198. Andaj, për këto arsye, Gjykata konstaton se edhe neni 20. paragrafi 5 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 21 të Ligjit të kontestuar

199. Gjykata rikujton nenin 21 të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

Neni 21
Vendimi i Këshillit

- “1. Vendimi i Këshillit është vendim administrativ i formës së prerë dhe zbatohet nga zyrtari i nivelit të lartë drejtues ose personi përgjegjës i institucionit që e ka marrë vendimin e parë ndaj palës.*
- 2. Zbatimi i vendimit duhet të bëhet brenda afatit prej pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga dita e pranimit të vendimit të Këshillit.*
- 3. Moszbatimi i vendimit të Këshillit nga personi përgjegjës i institucionit, paraqet shkelje të rëndë të detyrave të punës.*
200. Gjykata thekson se, duke pasur parasysh atë që u tha në lidhje me nenin 6, paragrafi 1.2 të Ligjit të kontestuar, Gjykata thekson se kompetencat e Këshillit të përcaktuara në këtë nen, ndërlidhen vetëm me funksionet e Këshillit përkitazi me vlerësimin e ankesave kur ekziston një “konflikt” dhe rolin e tij monitorues për zbatimin e parimeve dhe rregullave të legjislacionit të shërbimit civil.
201. Andaj, për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 21i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 22 të Ligjit të kontestuar

202. Gjykata rikujton nenit 22 të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

Neni 22
Inicimi i konfliktit administrativ

- 1. Kundër vendimit të Këshillit, pala e pakënaqur e cila pretendon se vendimi i Këshillit nuk është i ligjshëm mund të iniciojë konflikt administrativ në gjykatën kompetente, Brenda afatit të përcaktuar me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ.*
- 2. Inicimi i konfliktit administrativ nuk e ndalon ekzekutimin e vendimit të Këshillit.*
203. Gjykata vëren se ky nen i Ligjit të kontestuar ndërlidhet edhe me nenin 22 të Ligjit nr. 03/L-202 për Konflikte Administrative, që përcakton se “*padia nuk e ndalon ekzekutimin e aktit administrativ kundër të cilit është paraqitur përveç kur kjo me ligj është parashikuar ndryshe*”. Për më tepër, neni 22 i Ligjit të kontestuar konfirmon mbrojtjen gjyqësore për palët e pakënaqura me vendimet e Këshillit.
204. Andaj, për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 22 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 23 të Ligjit të kontestuar

205. Gjykata rikujton nenit 23 të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

Neni 23

Procedura në rast të moszbatimit të vendimit të Këshillit

- 1. Nëse personi përgjegjës i institucionit nuk e zbaton vendimin e Këshillit brenda afatit të paraparë me nenin 21 të këtij ligji, Kryetari i Këshillit në afat prej pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga dita kur ka kaluar afati për zbatim, në të gjitha rastet duhet të njoftojë me shkrim Kryetarin e Kuvendit, Komisionin përkatës për administratë publike dhe eprorin e drejtpërdrejtë të personit përgjegjës për zbatim.*
 - 2. Në rastet kur personi përgjegjës për zbatim të vendimit të Këshillit është në kuadër të degës së ekzekutivit, për moszbatim të vendimit duhet të njoftohet me shkrim edhe Kryeministri i Republikës së Kosovës.*
 - 3. Në rastet kur personi përgjegjës për zbatim të vendimit të Këshillit është Kryetari i Komunës, për moszbatim të vendimit duhet të njoftohet me shkrim Ministri përkatës i pushtetit lokal dhe Kryeministri i Republikës së Kosovës.*
 - 4. Njoftimi nga paragrafi 1 dhe 2 i këtij neni konsiderohet kërkesë për fillimin e procedurës disiplinore kundër personit përgjegjës për zbatim, e cila procedurë zhvillohet në pajtim me dispozitat e parapara me legjislacionin në fuqi.*
 - 5. Kryeministri ose eprori përgjegjës është i obliguar për fillimin e procedurës disiplinore ndaj personit përgjegjës për zbatim, brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e pranimit të njoftimit nga Kryetari i Këshillit.*
 - 6. Në rast se nuk ndërmerren veprimet sipas paragrafit 5 të këtij neni, Kryetari i Këshillit e njofton me shkrim Kryetarin e Kuvendit dhe Komisionin përkatës për administratë publike. Kryetari i Kuvendit, kërkon me shkrim nga Kryeministri apo eprori përgjegjës i institucionit, që të ndërmerren të gjitha veprimet për zbatimin e menjëhershëm të vendimit të Këshillit dhe marrjen e masave ndaj personit përgjegjës në pajtim me dispozitat e parapara me legjislacionin në fuqi.*
 - 7. Brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e kalimit të afatit për zbatim të vendimit të Këshillit, pala mund të fillojë procedurën e përmbarimit të vendimit të Këshillit në gjykatën kompetente, në pajtim me dispozitat e ligjit për procedurën përmbarimore.*
206. Gjykata thekson se kompetencat e Këshillit të përcaktuara në këtë nen, ndërlidhen vetëm me funksionet e Këshillit përkitazi me vlerësimin e ankesave kur ekziston një "konflikt" dhe rolin e tij monitorues për zbatimin e parimeve dhe rregullave të legjislacionit të shërbimit civil.
207. Andaj, për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 23i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozitë konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 24 të Ligjit të kontestuar

208. Gjykata rikujton nenin 24 të Ligjit të kontestuar, që përcakton:

Neni 24

Sanksionet administrative për moszbatimin e vendimit të Këshillit

- 1. Në rast të moszbatimit të vendimit të Këshillit sipas nenit 21 të këtij ligji, Kryetari i Këshillit nxjerr vendim për ndalimin e 50 % të pagës mujore për personin përgjegjës, deri në zbatimin e vendimit të Këshillit.*

2. Vendimi sipas paragrafit 1 të këtij neni, i dërgohet për zbatim zyrtarit kryesor administrativ të Ministrisë përkatëse për menaxhimin e listës së pagave, i cili është i obliguar që në afat prej pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga dita e pranimit të vendimit të zbatojë vendimin dhe të njoftojë me shkrim Këshillin për zbatimin e vendimit.

3. Kundër vendimit për ndalimin e 50 % të pagës mujore, pala e pakënaqur ka të drejtë të inicimit të konfliktit administrativ në gjykatën kompetente për çështje administrative, në pajtim me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ.

4. Inicimi i konfliktit administrativ nuk e ndalon ekzekutimin e vendimit të Këshillit.

5. Në rast të moszbatimit të vendimit të Kryetarit të Këshillit për ndalimin e 50% të pagës mujore, Këshilli brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e kalimit të afatit për zbatim mund të fillojë procedurën e përmbarimit të vendimit në gjykatën kompetente, në pajtim me dispozitat e ligjit për procedurën përmbarimore.

209. Gjykata thekson se kompetencat e Këshillit të përcaktuara në këtë nen, kanë për qëllim krijimin e mekanizmit për zbatimin e vendimeve të saj. Kompetenca të tilla për zbatimin të vendimeve të saj kanë edhe institucionet e tjera administrative. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet edhe Ligjit nr.2002/09, për Inspektoratin e Punës në Kosovë, të ndryshuar dhe plotësuar përmes Ligjit nr. 03/L-017 për Ndryshimin dhe Plotësimin e Ligjit për Inspektoratin e Punës Nr. 2002/9, që përcakton se Kryeinspektori i punës mbikëqyrë ekzekutimin e vendimeve që kanë të bëjnë me cenimin e ligjit të punës, rregullave të mbrojtjes në punë si dhe sanksionet e ndërmarra. Gjykata po ashtu i referohet edhe nenit 92 të Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 që përcakton se, “1. personi fizik ose personi juridik që nuk i përfill dispozitat e këtij ligji , në procedurë ligjore, do të dënohej me të holla pre njëqind (100) deri në dhjetëmijë (10.000) Euro. 2. Ky ligj gjithashtu parasheh se, kur shkelja është bërë kundër të punësuarit nën moshën tetëmbëdhjetë (18) vjeç, punëdhënësi apo personit tjetër përgjegjës, do të gjobotet me gjobë në lartësinë e dyfishit të përcaktuar në paragrafin 1”.

210. Gjykata rikujton se në rast të moszbatimit të vendimeve të saj, Këshilli ka të drejtë të inicioj procedurën e përmbarimit sipas ligjit të procedurës përmbarimore. Neni 24 i Ligjit të kontestuar, gjithashtu, parasheh edhe mbrojtjen gjyqësore për personat e pakënaqur me vendimet e Këshillit.

211. Andaj, për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 24i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së nenit 25 të Ligjit të kontestuar

212. Gjykata rikujton nenin 25 të Ligjit të kontestuar, që përcakton se:

“Neni 25

Bashkëpunimi me institucionet e administratës publike

[...]

2. *Institucionet e administratës publike që kanë të punësuar nëpunës civilë, si dhe çdo funksionar publik ose nëpunës civil, që ka kompetenca në administrimin e shërbimit civil, apo ka informacion në këtë fushë, janë të obliguar të bashkëpunojnë me Këshillin.*

3. *Në rastet kur organi i punësimit apo personi përgjegjës nuk bashkëpunon, Këshilli i raporton për këtë mosbashkëpunim Kuvendit, i cili njoftimin ia përcjell Kryeministrit ose eprorit të drejtpërdrejtë të personit përgjegjës”.*

213. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se kompetencat e Këshillit të përcaktuara në këtë nen, ndërliohen vetëm me funksionet e Këshillit përkitazi me vlerësimin e ankesave kur ekziston një “konflikt” dhe rolin e tij monitorues për zbatimin e parimeve dhe rregullave të legjislacionit të shërbimit civil.
214. Për këto arsye, Gjykata konstaton se neni 25, paragrafët 2 dhe 3 të Ligjit të kontestuar nuk kufizojnë dhe cenojnë esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht këto dispozita janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

(iii) Përkitazi me pretendimin për imunitetet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi, lidhur me kryerjen e funksioneve të Këshillit

215. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës konteston edhe nenin 11 [Mandati i anëtarëve të Këshillit] paragrafin 3, të Ligjit të kontestuar përkitazi me imunitetin e anëtarëve të Këshillit, që përcakton:

“3. Kryetari dhe anëtarët e Këshillit lidhur me vendimmarrjen në kuadër të funksioneve kushtetuese dhe ligjore të Këshillit, gëzojnë imunitet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi”.

216. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton pretendimet e parashtruesit të kërkesës, i cili theksoi se imuniteti i anëtarëve të Këshillit nuk ka bazë në Kushtetutë pasi ajo saktëson qartë zyrtarët shtetërorë që gëzojnë imunitet. Ai thekson se sipas Kushtetutës, vetëm deputetët e Kuvendit anëtarët e Qeverisë, gjyqtarët e gjykatave të rregullta, gjyqtarët e Gjykatës Kushtetuese dhe Avokati i Popullit gëzojnë imunitet.
217. Parashtruesi i kërkesës, duke iu referuar Aktgjykimit KO98/11 të Gjykatës, parashtrues *Qeveria e Republikës së Kosovës*, lidhur me imunitetin e deputetëve të Kuvendit të Republikës së Kosovës, Presidentit të Republikës së Kosovës, dhe anëtarëve të Qeverisë së Republikës së Kosovës, të 20 shtatorit 2011 (në tekstin e mëtejme: rasti KO98/11), pohon se ky lloj imuniteti nuk mund të përcaktohet me akte të tjera juridike nëse nuk parashikohet nga vetë Kushtetuta.
218. Gjykata vëren se Këshilli në anën tjetër, arsyetimin e vet për imunitet e mbështet edhe duke u bazuar në Aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese, KI33/16, të cekur më lart, ku Gjykata kishte deklaruar se Këshilli gëzon prerogativat e një “gjykate” në kuptim të nenit 6 të KEDNJ-së.

219. Gjykata vlerëson se Këshilli pretendon se anëtarët e tij duhet të gëzojnë imunitet pasi ata gëzojnë prerogativat e një “gjykate” dhe si të tillë duhet të kenë imunitet të njëjtë sikur gjyqtarët e gjykatave të rregullta.
220. Andaj, Gjykata do të vlerësojë, fillimisht, nëse anëtarët e Këshillit mund të gëzojnë me automatizëm imunitetin që gëzojnë gjyqtarët.
221. Gjykata rikujton se në rastin KI33/16, kishte deklaruar se Këshilli “gëzon prerogativat e një gjykate në kuptim të nenit 6 të KEDNJ-së” dhe se “gjykata” kategorizohet në kuptimin substancial të termit nga funksioni i saj gjyqësor, që do të thotë vendosja e çështjeve brenda kompetencave të saj në bazë të rregullave të së drejtës dhe pas procedurave të kryera në mënyrë të paraparë[...].”
222. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson që në rastin KI33/16, referimi tek neni 6 i KEDNJ-së është bërë me qëllim që të theksohet se vendimet e Këshillit janë “përfundimtare, të detyrueshme dhe të ekzekutueshme” dhe se Këshilli nga pikëpamja e nenit 6 është i pavarur pasi (a) që organi është i pavarur prej ekzekutivit dhe (b) ka juridiksion të plotë për të vendosur për çështjet që vendosen para tyre ashtu si kërkohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së (shih, *mutatis mutandis*, rastin KI33/16, *Minire Zeka*, cituar më lart, paragrafi 59. Në lidhje me pavarësinë e një “tribunali të pavarur” shih rastin KO12/17, parashtrues *Avokati i Popullit*, Aktgjykim i Gjykatës Kushtetuese, i 9 majit 2017, para.75).
223. Si rrjedhojë, rasti KI33/16, nuk mund të shfrytëzohet si bazë për ta kategorizuar Këshillin si një “gjykatë” në kuptim të asaj se çka tashmë e ka përcaktuar Kushtetuta në paragrafin 1 i nenit 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] ku përcaktohet që “pushteti gjyqësor në Republikën e Kosovës ushtrohet nga gjykatat”.
224. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se ekzistenca e faktorëve që i bëjnë të domosdoshme të drejtat e palëve në një procedurë të caktuar, nuk i japin me automatizëm privilegjet e një “gjykate” autoritetit/organit që është kompetent për ta zhvilluar atë procedurë administrative, përkatësisht Këshillit në rastin konkret.
225. Andaj, Gjykata thekson se bazuar në konstatimin që Këshilli nuk është një gjykatë në kuptim të nenit 102 të Kushtetutës, dhe në faktin që referimi tek “gjykata” dhe neni 6 i KEDNJ-së në rastin KI33/16, është bërë në mënyrë të kufizuar dhe vetëm për qëllim të dhënies së palëve një mbrojtje më të gjerë juridike pranë Këshillit dhe në raport me efektet juridike të vendimeve të Këshillit, anëtarët e Këshillit nuk mund të përfitojnë nga një status i tillë. Shfrytëzimi i precedentit në rastin KI33/16, me qëllim të rritjes së privilegjeve të statusit të anëtarëve të Këshillit nuk është në kundërshtim me vet frymën e rastit në fjalë.
226. Argumenti i Këshillit që ai është një organ i pavarur sipas Kushtetutës nuk duhet ngatërruar me llojin e pavarësisë që bartë dhe u garantohet organeve të pushtetit gjyqësor, të cilat hyjnë në tërësinë e tyre në kornizat e nenit 6 të KEDNJ-së. Organe të pavarura të shkallës finale administrative, vendimet e të cilave janë

subjekt i të njëjtave garancione procedurale për palët, janë të shumta, por ato nuk duhet ngatërruar me pushtetin gjyqësor dhe karakteristikat që e shoqërojnë një pushtet të tillë, në prizmin e lirive dhe të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ.

227. Rrjedhimisht, Gjykata vlerëson se anëtarët e Këshillit nuk mund të konsiderohen “gjyqtarë” në kuptim të Kushtetutës dhe imuniteteve që gëzojnë gjyqtarët në bazë të nenit 107 të Kushtetutës.
228. Gjykata, në vazhdim, do të vlerësojë nëse neni 11, paragrafi 3 i Ligjit të kontestuar cenon dispozitat e Kushtetutës ashtu siç pretendon parashtruesi i kërkesës.
229. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës ka përmendur nenet e Kushtetutës të cilët parashohin imunitetin për Presidentin e Republikës, deputetët e Kuvendit, anëtarët e Qeverisë, gjyqtarët e gjykatave të rregullta, gjyqtarët e Gjykatës Kushtetuese dhe Avokatin e Popullit.
230. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se nenet e Kushtetutës që përcaktojnë imunitet për zyrtarët e cekur më lart, e në të cilat është thirrur parashtruesi i kërkesës, nuk janë shteruese, në kuptimin që rregullojnë imunitet për zyrtarët e cekur më lart por nuk kufizojnë apo ndalojnë në mënyrë shprehimore që imunitetet për zyrtarët e tjerë të caktohen me ligje të veçanta. Kjo çështje nuk rregullohet as në nenin 101, paragrafi 2 të Kushtetutës që përcakton Këshillin si institucion për të mbikëqyrë rregullat dhe parimet e shërbimit civil.
231. Praktika e dhënies së imunitetit përmes ligjit edhe pse Kushtetuta nuk e ka paraparë në mënyrë shprehimore një gjë të tillë, është e njohur edhe në vendet e tjera dhe dhënia e imunitetit në lidhje me disa institucione shtetërore është inkurajuar edhe nga Komisioni Evropian për Demokraci përmes Ligjit, i njohur si “Komisioni i Venecias”. Komisioni i Venecias në “përmbledhjen e Komisionit të Venecias në lidhje me Institucionin e Avokatit të Popullit” ka vlerësuar ligjet e shteteve të ndryshme të cilat kanë paraparë imunitet funksional për Avokatin e Popullit, zëvendësit e tij por edhe për stafin mbështetës të institucionit të Avokatit të Popullit.
232. Në lidhje me këtë, Komisioni i Venecias duke vlerësuar Ligjin e Armenisë për Avokatin e Popullit ka deklaruar se Avokati i Popullit dhe stafi mbështetës duhet të kenë imunitet nga proceset ligjore sa i përket fjalëve të shprehura apo të shkruara apo veprimeve të kryera nga ta në kapacitet zyrtar-imuniteti funksional (shih përmbledhjen e Komisionit të Venecias në lidhje me Institucionin e Avokatit të Popullit, CDL-PI (2016)001, të 5 shkurtit 2016, faqe 14).
233. Një vlerësim të ngjashëm për dhënien përmes ligjit të imunitetit jo vetëm për Avokatin e Popullit dhe zëvendësit e tij, por edhe për stafin mbështetës të këtyre institucioneve, Komisioni i Venecias e ka bërë edhe kur ka vlerësuar ligjet që kanë të bëjnë me institucionet e Avokatit të Popullit, të Moldavisë, Malit të Zi dhe Serbisë, të cilat jodomosdoshmërisht e kanë pasur imunitetin e rregulluar me Kushtetutë (shih përmbledhjen e Komisionit të Venecias në lidhje me Institucionin e Avokatit të Popullit, CDL-PI (2016)001, të 5 shkurtit 2016, faqe 14).

234. Dhënia e imunitetit përmes ligjeve është vlerësuar nga Komisioni i Venecias edhe në rast të imunitetit të prokurorëve (shih përmbledhjen e Opinioneve të Raporteve të lidhje me Prokurorët, CDL-PI (2018)001, të 11 nëntorit 2017).
235. Megjithatë, ajo që duhet të vlerësohet është nëse dhënia e imunitetit për anëtarët e Këshillit, cenon ndonjë nga të drejtat e parapara me Kushtetutë.
236. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se çështja e imunitetit të zyrtarëve publik ndërlidhet me të drejtën për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës. Andaj, Gjykata u referohet dispozitave të nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së, që përcaktojnë:

“Neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.
[...]

Neni 6 (E drejta për një proces të rregullt)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze të natyrës penale që i është drejtuar.
[...].
237. Gjykata thekson po ashtu se në pajtim me nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës: *“të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”.*
238. Në lidhje me imunitetet, GJEDNJ ka theksuar se imuniteti mund t’iu jepet disa kategorive të zyrtarëve shtetërorë dhe kjo mund të jetë në pajtueshmëri me kërkesat e nenit 6, paragrafi 1 të KEDNJ-së (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, *Gryzanov v. Russia*, nr. 19673/03, Aktgjykim i 12 qershorit 2012.)
239. Gjykata thekson se, GJEDNJ ka konstatuar se neni 6, paragrafi 1 garanton “të drejtën në gjykatë”, nga e cila “e drejta për qasje”, kjo do të thotë, e drejta për të filluar procedurat para gjykatës për çështje civile, përbën një aspekt të saj, si pjesë thelbësore e të drejtës për një gjykim të drejtë. Megjithatë, kjo e drejtë nuk është absolute, dhe mund të kufizohet; këto kufizime janë të lejuara pasi e “drejta për qasje” për nga natyra e saj kërkon që kjo çështje të rregullohet nga shtetet. Në këtë aspekt shtetet gëzojnë një margjinë të vlerësimit, dhe vendimi

- përfundimtar për respektimin e kërkesave të së drejtës për një gjykim të drejtë i takon Gjykatës (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, Osman kundër Mbretërisë së Bashkuar, nr. 87/1997/871/1083, Aktgjykim i 28 tetorit 1998, para. 147; shih rastin e GJEDNJ-së, *Prince Hans-Adam II i Lihtenshtajnit kundër Gjermanisë*, nr. 42527/98, Aktgjykim i 12 korrikut 2001, paragrafi 44).
240. Gjykata duhet të vlerësojë nëse kufizimet e aplikuara nuk e kufizojnë qasjen në gjykata për individët në atë mënyrë apo deri në atë masë që vet esenca e së drejtës të cenohet. Për më tepër, kufizimi nuk do të ishte në pajtueshmëri me nenin 6, paragrafi 1 të KEDNJ-së, nëse nuk ndjek një qëllim objektiv dhe nëse nuk ka një raport të arsyeshëm të proporcionaliteti në mes të masës së ndërmarrë dhe qëllimit që dëshirohet të arrihet (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, *Osman kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 87/1997/871/1083, Aktgjykim i 28 tetorit 1998, para. 147; shih rastin e GJEDNJ-së, *Prince Hans-Adam II i Lihtenshtajnit kundër Gjermanisë*, nr. 42527/98, Aktgjykim i 12 korrikut 2001, paragrafi 44).
241. Rrjedhimisht, Gjykata në rastin konkret do të vlerësojë nëse imuniteti i paraparë për anëtarët e Këshillit sipas Ligjit të kontestuar, (i) ndjek një qëllim legjitim, dhe (ii) është proporcional në kuptimin që aplikantët kanë alternativë të arsyeshme të mbrojnë në mënyrë efektive të drejtat e tyre sipas vendimeve të Këshillit.
242. Gjykata rikujton se imuniteti i anëtarëve të Këshillit sipas nenit 11, paragrafi 3 të Ligjit të kontestuar u ofron imunitet lidhur me vendimmarrjen në kuadër të funksioneve kushtetuese dhe ligjore në lidhje me të cilat anëtarët e Këshillit gëzojnë imunitet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi.
243. Pra, imuniteti për anëtarët e Këshillit është imunitet funksional, ashtu si është sqaruar nga Gjykata edhe në rastin KO98/11, në lidhje me imunitetin e Presidentit, deputetëve dhe anëtarëve të Qeverisë, që nënkupton se anëtarët e Këshillit lirohen nga përgjegjësia për çfarëdo natyre mbi pikëpamjet e shprehura, mënyrën e votimit apo vendimet e marra gjatë punës së tyre si anëtarë të Këshillit dhe veprimet e tjera të ndërmarra gjatë kohës që janë duke kryer detyrat e tyre. Ky lloj imuniteti vazhdon edhe pasi mandati i tyre të mbarojë dhe ka kohëzgjatje të pakufizuar. Ata nuk do të jenë të detyruar t'i përgjigjen askujt apo ndonjë gjykate për veprime dhe vendime të tilla (shih, rastin KO98/11, cituar më lart, paragrafi 54).
244. Megjithatë, imuniteti funksional që u garantohet anëtarëve të Këshillit sipas Ligjit të kontestuar është i limituar dhe ata nuk kanë mbrojtje të posaçme për veprimet jashtë atij fushëveprimit të tyre si anëtarë të Këshillit, apo nëse ata akuzohen për vepra penale, që nuk ndërlidhen thjesht me faktin që ata kanë ushtruar funksionet e tyre që ndërlidhen me pikëpamjet e shprehura, mënyrën e votimit apo vendimet e marra gjatë punës së tyre. Ata gjithashtu nuk kanë imunitet as nga arrestimi.
245. Gjykata vëren se, Ligji i kontestuar nuk parasheh imunitet tjetër për anëtarët e Këshillit, përveç imunitetit funksional që u sqarua më lart, e që ka të bëjë me paprekshmëri për veprimet jashtë fushëveprimit të përgjegjësive të tyre si

anëtarë të Këshillit. Andaj, në cilësinë e tyre si qytetarë të rëndomtë, anëtarët e Këshillit trajtohen njëjloj si të gjithë qytetarët e tjerë.

246. Në lidhje me qëllimin që dëshirohet të arrihet me imunitetin Gjykata gjithashtu rikujton Aktgjykimin e saj në rastin KO98/11, dhe me anë të të cilit Gjykata ka theksuar se “[...] ata që e zbatojnë pushtetin dhe që i ushtrojnë detyrat në shtet gëzojnë imunitet dhe status të posaçëm për ta siguruar pavarësinë e tyre në mënyrë që të mund ta kryejnë detyrën e tyre me efikasitet për të siguruar që pushtetet e tjera pengohen për të ndërhyrë në punën e tyre për të ndaluar abuzimin” (shih rastin KO98/11, cituar më lart, paragrafi 47).
247. Rrjedhimisht, edhe në rastin konkret Gjykata vlerëson se qëllimi i imunitetit është që anëtarët e Këshillit të jenë të lirë të ushtrojnë funksionet e tyre me pavarësi dhe pa frikën e pasojave për kryerjen e funksioneve të tyre, andaj imuniteti i shërben këtij qëllimi dhe Gjykata konsideron se është legjitim.
248. Në lidhje me këtë, GJEDNJ, në rastin *Gryaznov kundër Ruisë*, kishte elaboruar që imuniteti është në të mirën e publikut, në interesin e të cilëve është që gjyqtarët të jenë të lirë të ushtrojnë funksionet e tyre me pavarësi dhe pa frikën e pasojave, ndërsa palët ndërgjyqëse të mund të mbrojnë veten nga gabimet gjyqësore duke pasur mundësi të dërgojnë ankesat e tyre në një gjykatë të apelit pa u drejtuar në paditë për përgjegjësi personale (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, *Gryaznov kundër Ruisë*, nr. 19673/03 Aktgjykim i 12 qershorit 2012, paragrafi 78).
249. Andaj, ajo që është e rëndësishme është nëse palët kanë të drejtë, të përdorin mjete juridike, ndaj vendimeve të Këshillit pa pasur nevojë që të ngrisin përgjegjësinë personale.
250. Në lidhje me këtë Gjykata rikujton nenin 22 [Inicimi i konfliktit administrative] të Ligjit të kontestuar, që përcakton se “*Kundër vendimit të Këshillit, pala e pakënaqur e cila pretendon se vendimi i Këshillit nuk është i ligjshëm mund të iniciojë konflikt administrativ në gjykatën kompetente, brenda afatit të përcaktuar me dispozitat e ligjit për konfliktin administrativ*”.
251. Andaj, palët e pakënaqura kanë alternativë të arsyeshme dhe mund të realizojnë të drejtat e tyre ndaj vendimeve të Këshillit duke hapur konflikt administrativ para gjykatave për të mbrojtur të drejtat e tyre.
252. Rrjedhimisht, duke pasur parasysh imunitetin e limituar që u garantohet anëtarëve të Këshillit përmes nenit 11, paragrafi 3 të Ligjit të kontestuar, si dhe faktin që ndaj vendimeve të Këshillit palët kanë të drejtë të hapin konflikt administrativ, Gjykata vlerëson se masa e përdorur është proporcionale me qëllimin që dëshirohet të arrihet pasi palët e interesuara kanë mundësi të mbrojnë në mënyrë efektive të drejtat e tyre ndaj vendimeve të Këshillit duke hapur konflikt administrativ.
253. Prandaj, Gjykata gjen se neni 11, paragrafi 3 i Ligjit të kontestuar, është në përputhshmëri me të drejtën për qasje në gjykatë, si pjesë përbërëse e të drejtës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të

Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës. Rrjedhimisht ky nen është në përputhshmëri me Kushtetutën.

Kërkesa për masë të përkohshme

254. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës, gjithashtu kërkon nga Gjykata vendosjen e masës së përkohshme, gjegjësisht pezullimin e zbatimit të dispozitave të Ligjit të kontestuar “*ose të paktën pezullimin e zbatimit të këtyre dispozitave në raport me Avokatin e Popullit*”, deri në vendimin përfundimtar të kësaj Gjykate.
255. Duke pasur parasysh se Gjykata ka vendosur për meritat e rastit, nuk e konsideron të nevojshme që ta shqyrtojë kërkesën e parashtruesit të kërkesës për miratimin e masës së përkohshme.

Përfundim

256. Duke marrë parasysh dhe duke iu referuar arsyeve të shtjelluara më lartë, Gjykata, përkitazi me pretendimin e parashtruesit të kërkesës për tejkalimin e fushëveprimit të ngushtë të Këshillit, të përcaktuar me Kapitullin VI (Qeveria e Republikës së Kosovës) të Kushtetutës, konkludon se:
- i. neni 2 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e nenit 101 [Shërbimi Civil] të Kushtetutës. Rrjedhimisht, neni 2 i Ligjit të kontestuar është në përputhshmëri me nenin 101 [Shërbimi Civil], paragrafin 1 dhe 2 të Kushtetutës dhe i njëjti duhet të interpretohet nga të gjitha autoritetet publike në pajtim me interpretimin e paraqitur në këtë Aktgjykim.
257. Gjykata, përkitazi me vlerësimi e kushtetutshmërisë së dispozitave të Ligjit të kontestuar në lidhje me institucionet e pavarura kushtetuese dhe institucionet e tjera publike, konkludon se:
- ii. gjatë zbatimit të Ligjit të kontestuar duhet të njihen funksionet dhe autoriteti specifik i institucioneve të pavarura kushtetuese që reflektohet, *inter alia*, në nxjerrjen dhe aplikimin e rregullave të tyre të brendshme për të mbrojtur pavarësinë e tyre të përcaktuar me Kushtetutë dhe ligje të veçanta, deri në masën e nevojshme, për të mbrojtur pavarësinë e tyre organizative, funksionale dhe buxhetore, duke përfshirë specifikat e punës së personelit të tyre
 - iii. neni 3, paragrafët 2, 3 dhe 4 të Ligjit të kontestuar nuk kufizojnë dhe cenojnë esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht dispozitat në fjalë janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
 - iv. neni 4, paragrafi 1, në ndërlidhje me nenin 3.1, nënparagrafi 1.1. të Ligjit të kontestuar nuk janë në përputhshmëri me Kapitullin XII të Kushtetutës,
 - v. neni 6, paragrafi 1.2 i Ligjit të kontestuar në lidhje me kompetencën e Këshillit për të vendosur nëse emërimi i shërbyesve civil të nivelit të lartë drejtues dhe në rastet kur nuk ekziston një “*konflikt*” paraqet trajtim të pabarabartë të nëpunësve civil, nuk është në përputhshmëri me nenin 24 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës,

- vi. neni 7, paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4 të Ligjit të kontestuar nuk kufizojnë dhe cenojnë esencën e ndonjë dispozitë konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht dispozitat në fjalë janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
- vii. neni 18, i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht dispozitat në fjalë janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
- viii. neni 19, paragrafët 5, 6, 7 dhe 8 të Ligjit të kontestuar, pasi që rregullojnë çështjen e vendimit detyrues lidhur me përzgjedhjen e një kategorie të nëpunësve civil, edhe në rastet kur nuk ekziston një “konflikt”, po ashtu nuk janë në përputhshmëri me nenin 24 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës,
- ix. neni 20, paragrafi 5 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht neni në fjalë është në përputhshmëri me Kushtetutën,
- x. neni 21 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht të njëjtat janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
- xi. neni 22 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht dispozitat në fjalë janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
- xii. neni 23 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht dispozitat në fjalë janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
- xiii. neni 24 i Ligjit të kontestuar nuk kufizon dhe cenon esencën e ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht dispozitat në fjalë janë në përputhshmëri me Kushtetutën,
- xiv. neni 25, paragrafët 2 dhe 3 të Ligjit të kontestuar nuk kufizojnë dhe cenojnë esencën ndonjë dispozite konkrete të Kushtetutës. Rrjedhimisht të njëjtat janë në përputhshmëri me Kushtetutën.

258. Gjykata, përkitazi me pretendimin e parashtruesit të kërkesës për imunitetet nga ndjekja penale, paditë civile ose shkarkimi, lidhur me kryerjen e funksioneve të Këshillit, konkludon se:

- xv. neni 11, paragrafi 3 i Ligjit të kontestuar është në përputhshmëri me të drejtën për qasje në gjykatë, si pjesë përbërëse e të drejtës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës. Rrjedhimisht neni në fjalë është në përputhshmëri me Kushtetutën.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.2 të Kushtetutës, me nenet 20 dhe 27 të Ligjit dhe me rregullat 56, 57 dhe 59 të Rregullores së punës, më 25 prill 2019

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË, njëzëri, kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË, njëzëri, që neni 4 (paragrafi 1) në lidhje me nenin 3 (paragrafi 1.1), neni 6 (paragrafi 1.2) dhe neni 19 (nënparagrafët 5, 6, 7 dhe 8) të Ligjit nr. 06/L-048 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës, nuk janë në pajtueshmëri me Kushtetutën;
- III. VENDOS, njëzëri, në pajtim me nenin 116.3 të Kushtetutës, që nenet 3 (paragrafi 1.1), 4 (paragrafi 1), 6 (paragrafi 1.2), dhe 19 (nënparagrafët 5, 6, 7 dhe 8) të Ligjit nr. 06/L-048 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës, janë të pavlefshme nga dita e hyrjes në fuqi të këtij Aktgjykimi;
- IV. TË KONSTATOJË, njëzëri, që nenet 2, 3 (paragrafi 1.2, 1.3, 1.4), 7 (paragrafi 1, nënparagrafët 2, 3 dhe 4), 18, 20 (paragrafi 5), 21, 22, 23, dhe 25 (paragrafët 2 dhe 3) të Ligjit nr. 06/L-048 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës janë në pajtueshmëri me Kushtetutën;
- V. TË KONSTATOJË, me shumicë votash, që nenet 11 (paragrafi 3) dhe 24 të Ligjit nr. 06/L-048 për Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës, janë në pajtueshmëri me Kushtetutën;
- VI. TË REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- VII. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve;
- VIII. TË PUBLIKOJË këtë Aktgjykim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IX. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Radomir Laban

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi